

# KONTAKI

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ  
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 490 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 1 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2007

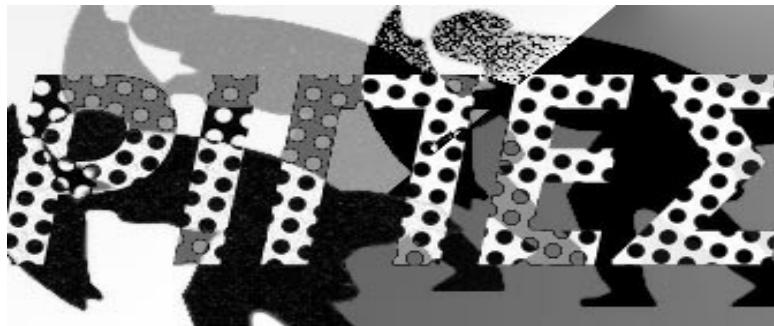
1 ΕΥΡΩ

Ξεκάθαρο  
το αντιασφαλιστικό  
σχέδιο,  
αναζητείται  
ταξική αντίσταση

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ  
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

1/12: Ημέρα κατά του AIDS - Ημέρα φυλακισμένων - Αζόρες, Πορτογαλία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1640) - Κεντροαφρικανική Δημοκρατία: Ημέρα δημοκρατίας (1958) - Ισλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1918) - Ρουμανία: Ιδρυση - εθνική γιορτή (1918) 1/12/1893: Ο Χαρλασ Τρικούπης δηλώνει στη βουλή: «δυστυχώς επιτωχεύσαμε» 1/12/1899: Πρώτη παγκοσμίως κυβερνητηρική εργατικών (Αυστραλία) 1/12/1913: Ενωση Κρήτης με Ελλάδα 1/12/1973: Θάνατος Νταβίντ Μπεν Γκουριόν 1/12/1997: Αθώωση Γιώργου Μπαλάρα για δολοφονία Θεοφανόπουλου 2/12: Ημέρα για κατάργηση της δουλείας - Παναμερικανική ημέρα υγείας - Αραβικά Εμιράτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1971) 2/12/1992: Σύλληψη Γιώργου Μπαλάρα (καταζητούμενος από το 1985 ως μέλος της οργάνωσης «Αντικρατική Πάλη») 2/12/1822: Ο Μέτερνη αποκτήρυσσε την ελληνική επανάσταση 3/12: Ημέρα απόμων με ειδικές ανάγκες 3/12/1905: Σύλληψη Τρότσκυ - εξορία στη Σιβηρία 3/12/1936: Αγριες συμπλοκές ανάμεσα σε CNT και K. K. Ισπανίας (Μαδρίτη) 3/12/1944: Δεκεμβριανά 3/12/1975: Ανακήρυξη Λ.Δ. Λάος 3/12/1984: Αύρχημα στο εργοστάσιο της Union Carbide (Bhopal Ινδίας) - 10.000 νεκροί και 300.000 τραυματίες 3/12/1973: Εκρηκτής βόμβας σε τράπεζα (Αθήνα) από τις "Λαϊκές Απελευθερωτικές Ομάδες Σαμποτάτ" 4/12: Ημέρα κατά των ναρκωτικών - Τόνγκο: Ημέρα διακήρυξης 4/12/1866: Γέννηση Vassily Kandinsky 4/12/1936: Εισόδος της CNT στην κυβερνητηρική (υπουργεία δικαιοσύνης, εμπορίου, υγείας και βιομηχανίας) 4/12/1995: Δολοφονία Γιτζάκ Ράμπιν 4/12/1974: Ο Ζαν Πολ Σαρτρ επισκέπτεται στη φυλακή του Andreas Baader (RAF) 4/12/1910: Οι σταυροφόροι καταλαμβάνουν τη Σιδώνα 5/12: Ημέρα εθελοντών για κοινωνική - οικονομική ανάπτυξη - Λίβανος: Ημέρα δέντρων - Αϊτή: Ημέρα ανακάλυψης (1492) 5/12/1912: Για πρώτη φορά Ελλήνες χρησιμοποιούν αεροπλάνα για βομβαρδισμούς (Μπιζάνι) 5/12/1995: Δίωξη κατά του καθηγητή Γιώργου Ρούσση και του θησαυρού Βασιλή Διαμαντόπουλου για "εγκωμιασμό αξιόποινων πράξεων" (για επεισόδια - κάψιμο σημαίας στην επέτειο του Πολυτεχνείου) 6/12: Εκουαδόρ: Ημέρα ίδρυσης του Κίτο (1534) - Φινλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1917) 6/12/1986: Πρώτη δημόσια άρνηση στράτευσης στην Ελλάδα (Μιχάλης Μαραγκάκης) 6/12/1920: Επιστροφή Κωνσταντίνου Α' στην Ελλάδα (δημοψήφισμα) 6/12/1862: Ο Lincoln διατάζει τον απαγχούσμο 39 ινδιάνων Sioux 6/12/1877: Πρώτη φύλλο της Washington Post 7/12: Ημέρα πολιτικής αεροπορίας - Κούβα: Ημέρα εθνικού πένθους - Ακτή Ελεφαντοστού: Εθνική γιορτή (1960) 7/12/1905: Γενική απεργία - Δεκεμβριανά (Ρωσία) 7/12/1927: Αρχή εφαρμογής αντικομουνιστικού προγράμματος - συλλήψεις 7/12/1929: Δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες της Τουρκίας.

● Και πού είστε, εκεί στα κυβερνητικά επιτελεία ●●● Το ξέρουμε και μεις ότι ο δημοσιογραφικός δόρυθος ξεκίνησε μόλις δηλώσατε ότι διέτετε και τη γνωστή συντεχνία ●●● Ομως δε μασάμε ●●● Δε δα σας κάνουμε τη χάρη να γίνουμε «ιδανικοί αυτόχθοι» ●●● Η συντεχνία τα δικά της και μεις τα δικά μας ●●● Γερές; ●●● Πέρα, όμως, από την κόντρα της κυβέρνησης με τους «αλήτες, ρουφιάνους...», μήπως καταλάβατε, συντρόφια, τι τρέχει και με μας; ●●● Γυρίζουμε σαν την άσκη κατάρα, χωρίς ταξικά ασφαλιστικά αιτήματα ●●● Κι αφήνουμε τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να μας ξεφτίλιζε ●●● Και να ετοιμάζεται να μας τη φέρει πισώπλατα ●●● Για μια αικόμη φορά ●●● Επιτέλους, δια διεκδικήσουμε ως εργαζόμενοι τα ελάχιστα απ' αυτά που μας ανήκουν; ●●● 'Η δια εξακολουθήσουμε να εμφανίζομαστε σαν ζητιάνοι στην αυλή των αφεντάδων του πλούτου ●●● τον οποίο εμείς δημιουργού-



με; ●●● Θα συνεχίσουμε να ανεχόμαστε διάφορους επαγγελματίες της πολιτικής να κάνουν επικοινωνιακά παιχνίδια με τους πόδους και τις ανάγκες μας; ●●● Να χτίζουν καριέρες με λόγια φιλικά και πράξεις εχθρικές; ●●● Οχι και 90 χρόνια ιστορία, ρε μάγκες ●●● 90 χρόνια ίδιο όνομα κι από κάποια στιγμή και μετά κλεμμένο ●●● Γιατί η επανάσταση με την αντεπανάσταση δε μπορεί να έχουν ιστορική συνέδηση ●●● Μόνο ασυνέχεια ●●● «Εξαρθρετο μαχητή της δημοκρατίας», χαρακτήρισε ο Μπους ο νεότερος τον Περ-

βέζ Μουσάραφ ●●● Δικαίως από την πλευρά του ●●● Πώς δέλατε, δηλαδή, να τον χαρακτηρίσει, «στυγόν αμερικανόδουλο δικτάτορα»; ●●● Στα περιβόητα «δίκτυα» του ΠΑΣΟΚ, που δα παίζουν ρόλο στο προσεχές συνέδριο του, υπάρχει και δίκτυο «νέων επιχειρηματών» ●●● Θέλουν τα λαμόγια να κρυφτούν κι ο πόδας δεν τ' αφίνει ●●● Σουφλιάς έκοβε, MEGA έραβε ●●● Πήγαμε καλά, μας βοήθησαν και οι εταιρίες με τα αντιπλημμυρικά έργα, δήλωνε ο υπουργός ●●● Η εταιρία AKΤΩΡ έσωσε την Ηλεία, επαναλάμβανε τον επιβάλει το 2010. Βλέπω σύντομα να τρώει κράξιμο από τους πρώην συντρόφους του, αλλά αυτό μάλλον δεν τον νοιάζει. ◆ 48% η συμμετοχή στις βουλευτικές εκλογές της Κροατίας, την περασμένη Κυριακή, 29,4% η συμμετοχή στις ευρωεκλογές της Ρουμανίας, την ίδια μέρα. Μία χωρά προχωρά η αστική δημοκρατία (και) στη βαλκανική γειτονιά μας. ◆ Εξω και από το «Πολιτιστικό Συντονιστικό Οργανό» Βενιζέλος, Σκανδαλίδης και οπαδοί αυτών. Στην πρώτη γκέλα να τον δούμε τον Γιωργάκη. ◆ Επιβεβαίωσε την επιβάλει το 2010. Βλέπω σύντομα να τρώει κράξιμο από τους πρώην συντρόφους του, αλλά αυτό μάλλον δεν τον νοιάζει. ◆ 48% η συμμετοχή στις βουλευτικές εκλογές της Κροατίας, την περασμένη Κυριακή, 29,4% η συμμετοχή στις ευρωεκλογές της Ρουμανίας, την ίδια μέρα. Μία χωρά προχωρά η αστική δημοκρατία (και) στη βαλκανική γειτονιά μας. ◆ Εξω και από το «Πολιτιστικό Συντονιστικό Οργανό» Βενιζέλος, Σκανδαλίδης και οπαδοί αυτών. Στην πρώτη γκέλα να τον δούμε τον Γιωργάκη. ◆ Επιβεβαίωσε την επιβάλει το 2010. Βλέπω σύντομα να τρώει κράξιμο από τους πρώην συντρόφους του, αλλά αυτό μάλλον δεν τον νοιάζει. ◆ 48% η συμμετοχή στις βουλευτικές εκλογές της Κροατίας, την περασμένη Κυριακή, 29,4% η συμμετοχή στις ευρωεκλογές της Ρουμανίας, την ίδια μέρα. Μία χωρά προχωρά η αστική δημοκρατία (και) στη βαλκανική γειτονιά μας. ◆ Εξω και από το «Πολιτιστικό Συντονιστικό Οργανό» Βενιζέλος, Σκανδαλίδης και οπαδοί αυτών. Στην πρώτη γκέλα να τον δούμε τον Γιωργάκη. ◆ Επιβεβαίωσε την επιβάλει το 2010. Βλέπω σύντομα να τρώει κράξιμο από τους πρώην συντρόφους του, αλλά αυτό μάλλον δεν τον νοιάζει. ◆ 48% η συμμετοχή στις βουλευτικές εκλογές της Κροατίας, την περασμένη Κυριακή, 29,4% η συμμετοχή στις ευρωεκλογές της Ρουμανίας, την ίδια μέρα. Μία χωρά προχωρά η αστική δημοκρατία (και) στη βαλκανική γειτονιά μας. ◆ Εξω και από το «Πολιτιστικό Συντονιστικό Οργανό» Βενιζέλος, Σκανδαλίδης και οπαδοί αυτών. Στην πρώτη γκέλα να τον δούμε τον Γιωργάκη. ◆ Επιβεβαίωσε την επιβάλει το 2010. Βλέπω σύντομα να τρώει κράξιμο από τους πρώην συντρόφους του, αλλά αυτό μάλλον δεν τον νοιάζει. ◆ 48% η συμμετοχή στις βουλευτικές εκλογές της Κροατίας, την περασμένη Κυριακή, 29,4% η συμμετοχή στις ευρωεκλογές της Ρουμανίας, την ίδια μέρα. Μία χωρά προχωρά η αστική δημοκρατία (και) στη βαλκανική γειτονιά μας. ◆ Εξω και από το «Πολιτιστικό Συντονιστικό Οργανό» Βενιζέλος, Σκανδαλίδης και οπαδοί αυτών. Στην πρώτη γκέλα να τον δούμε τον Γιωργάκη. ◆ Επιβεβαίωσε την επιβάλει το 2010. Βλέπω σύντομα να τρώει κράξιμο από τους πρώην συντρόφους του, αλλά αυτό μάλλον δεν τον νοιάζει. ◆ 48% η συμμετοχή στις βουλευτικές εκλογές της Κροατίας, την περασμένη Κυριακή, 29,4% η συμμετοχή στις ευρωεκλογές της Ρουμανίας, την ίδια μέρα. Μία χωρά προχωρά η αστική δημοκρατία (και) στη βαλκανική γειτονιά μας. ◆ Εξω και από το «Πολιτιστικό Συντονιστικό Οργανό» Βενιζέλος, Σκανδαλίδης και οπαδοί αυτών. Στην πρώτη γκέλα να τον δούμε τον Γιωργάκη. ◆ Επιβεβαίωσε την επιβάλει το 2010. Βλέπω σύντομα να τρώει κράξιμο από τους πρώην συντρόφους του, αλλά αυτό μάλλον δεν τον νοιάζει. ◆ 48% η συμμετοχή στις βουλευτικές εκλογές της Κροατίας, την περασμένη Κυριακή, 29,4% η συμμετοχή στις ευρωεκλογές της Ρουμανίας, την ίδια μέρα. Μία χωρά προχωρά η αστική δημοκρατία (και) στη βαλκανική γειτονιά μας. ◆ Εξω και από το «Πολιτιστικό Συντονιστικό Οργανό» Βενιζέλος, Σκανδαλίδης και οπαδοί αυτών. Στην πρώτη γκέλα να τον δούμε τον Γιωργάκη. ◆ Επιβεβαίωσε την επιβάλει το 2010. Βλέπω σύντομα να τρώει κράξιμο από τους πρώην συντρόφους του, αλλά αυτό μάλλον δεν τον νοιάζει. ◆ 48% η συμμετοχή στις βουλευτικές εκλογές της Κροατίας, την περασμένη Κυριακή, 29,4% η συμμετοχή στις ευρωεκλογές της Ρουμανίας, την ίδια μέρα. Μία χωρά προχωρά η αστική δημοκρατία (και) στη βαλκανική γειτονιά μας. ◆ Εξω και από το «Πολιτιστικό Συντονιστικό Οργανό» Βενιζέλος, Σκανδαλίδης και οπαδοί αυτών. Στην πρώτη γκέλα να τον δούμε τον Γιωργάκη. ◆ Επιβεβαίωσε την επιβάλει το 2010. Βλέπω σύντομα να τρώει κράξιμο από τους πρώην συντρόφους του, αλλά αυτό μάλλον δεν τον νοιάζει. ◆ 48% η συμμετοχή στις βουλευτικές εκλογές της Κροατίας, την περασμένη Κυριακή, 29,4% η συμμετοχή στις ευρωεκλογές της Ρουμανίας, την ίδια μέρα. Μία χωρά προχωρά η αστική δημοκρατία (και) στη βαλκανική γειτονιά μας.

## ■ Αυτοκρατορική αυλή

Σ' έναν εμπειρότατο εκλογιμάγειρο, τον χρήστο Πολυζωγόπουλο, ανέθεσε ο Γιωργάκης την προετοιμασία του συνέδριου του ΠΑΣΟΚ. Τον πλαισίωσε με μια σειρά στελέχη αποκλειστικά του δικού του χώρου, αποκλείοντας εντελώς ανθρώπους του Βενιζέλου και του Σκανδαλίδη. Απέκλεισε, επίσης, και όλους τους «φαράδους» της δικής του πλευράς, διότι δεν τους έχει καμιά εμπιστοσύνη και δεν θέλει να τους δώσει πρόσβαση στο κεντρικό εκλογιμάγειρειό (ξέρει ότι θα κινηθούν με τους δικούς τους μηχανισμούς και δεν θέλει να τους δώσει πρόσθετες δυνατότητες). Είναι χαρακτηριστικό πως η οργανωτική επιτροπή συνεδρίου δεν έχει «πολιτικό ανάστημα». Θα περιοριστεί, λοιπόν, σε καθαρά οργανωτιστική δουλειά, στην οποία είναι «μανούλες» οι πρώην συνδικαλιστές, Πολυζωγόπουλος και Μήχας.

Αυτό το συνονθύλευμα, λοιπόν, μοιάζει περισσότερο με αυτοκρατορική αυλή, που εξυπηρετεί προσωπικά τον βασιλιά, παρά με όργανο χάραξης πολιτικής. Οταν το ΠΑΣΟΚ φτάσει στο συνέδριό του, θα παραταχτούν οι ομάδες και οι ομοδάρχες και με τις λίστες που θα κυκλοφορούν θα προσπαθήσουν να πάρουν όσο γίνεται περισσότερες θέσεις στο νέο όργανο που θα εκλεγεί. Εννοείται πως το «ρεύμα» Βενιζέλου θα κινηθεί ως οργανωμένη φράξια, εκμεταλλευόμενο το μηχανισμό που έστησε πανελλαδικά το διάστημα της προεδρικής προεκλογικής περιόδου. Δεν θα καθήσουν να τους περιθωριοποιήσει ο Γιωργάκης.

Το ΠΑΣΟΚ όχι μόνο δε βγήκε από την κρίση του, αλλά μπαίνει πιο βαθιά σ' αυτή. Ο Γιωργάκης προς το παρόν δεν έχει καμιά στρατηγική εξουσίας. Εξουθενωμένος από τη σκληρή μάχη που έδωσε για την προεδρία, έχει αφήσει τα πράγματα να τρέχουν μόνα τους. Στην πολιτική, όμως, δεν υπάρχει νεκρός χρόνος. Οι βενιζελικοί προς το παρόν λουφάζουν, όμως στην πρώτη γκέλα θα βγουν να ασκήσουν πολεμική. Τι θα κάνει τότε, θα τους διαγράψει; Κάθε τέτοια κίνηση θα πυροδοτήσει την εσωτερική ένταση και θ' ανοίξει ένα νέο γύρο «εσωστρέφειος», όπως αποκαλούνται στην politically correct γλώσσα οι κομματικές κρίσεις. Αρκεί και μόνο να θυμηθούμε τα μεγάλα λόγια για τη «σκληρή αριστερή αντιπολίτευση» που θα ξεκινούσαν από τις 12 Νοέμβρη. Πέρασαν 15 μέρες για να κάνει ο Γιωργάκης μια δήλωση για το Ασφαλιστικό κι αυτό ήταν όλο.

## ■ ΔΕΗ

# Τα «καλά» της ιδιωτικοποίησης

Την περασμένη εβδομάδα, ο γιάπτης που η κυβέρνηση Καραμανλή έχει τοποθετήσει επικεφαλής της ΔΕΗ πρότεινε αυξήσεις στα τιμολόγια της τάξης του 10%, 20% και 30%, στο πλαίσιο του επιχειρησιακού σχεδίου που παρουσίασε στους επενδυτές της επιχείρησης. Ως επιχείρημα για τις προτάσεις αυτές προβλήθηκε η μείωση των καθαρών κερδών της ΔΕΗ. Συγκεκριμένα, το εννιάμηνο του 2007 έκλεισε με καθαρά κέρδη 60,2 εκατ. ευρώ, έναντι 71,2 εκατ. ευρώ του αντίστοιχου χρονικού διαστήματος του 2006 (μείωση 15,4%).

Θα μπορούσε να πει κανείς, ότι και πάλι κέρδη έχει η ΔΕΗ. Ομως, για μια καπιταλιστική επιχείρηση, που έχει προ πάλαι νομάζεται επιχείρηση Κοινής Ωφέλειας και δρα με καθαρά ιδιωτικοικονομικά κριτήρια, τα κέρδη δεν αρκούν. Πρέπει να είναι στο μάξιμο. Ενας μάνατζερ, λοιπόν, όπως ο Αθανασόπουλος, έχει καθήκονταν να πει κανείς των μετόχων της επιχείρησης να εισηγηθεί αυξήσεις στα τιμολόγια, προκειμένου τα κέρδη όχι απλά να μη σημειώσουν μείωση, αλλά να ξεπεράσουν αυτά της προηγούμενης χρονιάς. Άλλως, η ΔΕΗ δεν θα παρουσίαζει ενδιαφέρον για τα κερδοσκοπικά κεφάλαια. Από την άλλη, οι αυξήσεις είναι απαίτηση και των καπιταλιστών που δραστηριοποιούνται ήδη στον τομέα της παραγωγής ενέργειας, βγάζοντας υπερκέρδη από την εκμετάλλευση του δικτύου διανομής της ΔΕΗ, που το έχει χρυσοπλήρωσε ο ελληνικός λαός.

Βέβαια, την τελική απόφαση για το ποσοστό των αυξήσεων θα την πάρει η ΡΑΕ (Ρυθμοποίηση για την επιχείρηση της ΔΕΗ κάθε κοινωνικό κριτήριο. Δεν μας λέει, όμως, πώς χτί-

μιστική Αρχή Ενέργειας), δηλαδή η κυβέρνηση, που θα συντοποιογίσει και το ενδεχόμενο πολιτικό κόστος. Πάνω απ' όλα, όμως, πρέπει να υπολογίσει τα κέρδη των ιδιωτών μετόχων. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ μιλά – όχι αβάσιμα – για «οικονομικό έγκλημα», που οφείλεται αποκλειστικά στον τρόπο υπολογισμού της Οριακής Τιμής Συστήματος. Η ΔΕΗ – λέει η ΓΕΝΟΠ – αγοράζει ακριβότερα απ' όσα πουλάει την ηλεκτρική ενέργεια από καπιταλιστές που έχουν μπει στην παραγωγή. Επίσης, σε ανακοίνωση του κοζανίτικου Συνδικάτου Εργαζομένων στην Ενέργεια «Εργατική Αλληλεγγύη» διαβάζουμε ότι τα ΕΛΠΕ, που λειτουργούν μονάδα παραγωγής ενέργειας ισχύος 400 MW στη Θεσσαλονίκη, πωλούν στη ΔΕΗ ρεύμα με 75 ευρώ τη MWH, ενώ την ίδια στιγμή τα ενεργοβόρα διυλιστήρια τους αγοράζουν από τη ΔΕΗ ρεύμα έναντι 43 ευρώ τη MWH!

Αυτό, όμως, είναι το λογικό αποτέλεσμα της «απελευθέρωσης», στην οποία έχει συναινέσει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΕΝΟΠ. Τι παριστάνουν, λοιπόν, τώρα τους λογιστές, όταν έχουμε να κάνουμε μ' ένα ζήτημα καθαρά πολιτικό; Αυτά είναι τα «καλά» της ιδιωτικοποίησης. Ο Αθανασόπουλος, που δεν είχε κανένα ενδοιασμό να διπλασιάσει το μισθό του, δηλώνει κυνικά, ότι «όλα τα δεινά οφείλονται στον τρόπο που διαμορφώνονται τα τιμολόγια τις τελευταίες δεκαετίες! Θελει, δηλαδή, να εξοβλιστεί από τη λειτουργία της ΔΕΗ. Οταν ήρθε η ώρα ιδιώτες καπιταλιστές να μπουν στην παραγωγή ενέργειας, η ΔΕΗ σταμάτησε τις επενδύσεις για να τους αφήσει ανοιχτό το πεδίο. Οι κυβερνήσεις και οι διορισμένες απ' αυτές διοικήσεις της ΔΕΗ με σκανδαλώδεις συμβάσεις, όπως αυτή με τα ΕΛΠΕ που αναφέραμε παραπάνω, προσέφεραν ένα ευ-

στηκε μεταπολεμικά αυτό το μεγαλθήριο, ο μεγαλύτερος παραγωγικός όμιλος που διαθέτει η χώρα; Χτίστηκε μήπως με κεφάλαια ιδιωτών καπιταλιστών; Αν τότε που χτίζονταν τα εργοστάσια και το δίκτυο της ΔΕΗ οι καπιταλιστές είχαν συμφέρον, είναι σήμερο ότι θα έστευδαν να επενδύσουν. Ομως, επενδύσεις που απαιτούν υψηλή οργανική σύνθετη κεφαλαίου (δηλαδή, μεγάλη μάζα σταθερού κεφαλαίου που επενδύεται σε υποδομές και εξοπλισμό) δεν ελκύουν το ιδιωτικό κεφάλαιο. Η ΔΕΗ χτίστηκε από το κράτος, δηλαδή με τα λεφτά του σκληρά φορολογούμενου ελληνικού λαού, συν την υπερεκμετάλλευση των εργατών της. Το σχετικά φτηνό ηλεκτρικό ρεύμα δεν ήταν κανενός ειδους φιλανθρωπική παροχή, αλλά μια κοινωνική σύμβαση που ήταν υποχρεωμένο να τηρήσει το αστικό κράτος.

Ολο αυτό το διάστημα οι καπιταλιστές, ντρόπιοι και ξένοι, έβγαζαν κέρδη στις πλάτες της κρατικής ΔΕΗ. Οχι μόνο ως καταναλωτές ενέργειας, την οποία τηλίγουν φτηνότερα από τα νοικοκυρία (ας θυμηθούμε μόνο την αποκιοκρατικό χαρακτήρα σύμβασης της ΔΕΗ με τη γαλλική Πεσινέ), αλλά και ως προμηθευτές και υπεργολάβοι της ΔΕΗ. Οταν ήρθε η ώρα ιδιώτες καπιταλιστές να μπουν στην παραγωγή ενέργειας, η ΔΕΗ σταμάτησε τις επενδύσεις για να τους αφήσει ανοιχτό το πεδίο. Οι κυβερνήσεις και οι διορισμένες απ' αυτές διοικήσεις της ΔΕΗ με σκανδαλώδεις συμβάσεις, όπως αυτή με τα ΕΛΠΕ που αναφέραμε παραπάνω, προσέφεραν ένα ευ-

κόλτοπο και χωρίς κανένα ρίσκο κέρδος στα ιδιωτικά συμφέροντα, την ίδια ώρα που έχειμενον τη στη θέση της ΔΕΗ. Τώρα ήρθε η ώρα να πληρώσει ακόμα πιο ακριβά και ο οικιακός καταναλωτής. Μπορεί η κυβέρνηση να συγκρατήσει λίγο το ρυθμό των αυξήσεων, για πολιτικούς λόγους, όμως η τάση από δω και πέρα θα είναι η συνεχής αύξησή τους. Ακόμα και 6-7% να είναι η τωρινή αύξηση, όπως διαρρέεται από κυβερνητικά στελέχη, πάλι έχουμε μια αύξηση διπλάσια του πληθωρισμού για ένα αγάθο που είναι πρώτης ανάγκης και που το καταναλώνουμε κατ' ανάγκη σε όλο και μεγαλύτερες ποσότητες. Αν βάλουν και τη «ρήτρα πετρελαίου», κάθε 3 μήνες θα έχουμε αυξήσεις.

## ■ «Συμφωνίες κυρίων»

### Ποιον κοροϊδεύουν;

Τη δόξα των προκατόχων του του ΠΑΣΟΚ ζήλεψε ο υπουργός Ανάπτυξης Χρ. Φωλιας και την περασμένη Δευτέρα ανακοίνωσε ότι έκανε «συμφωνία κυρίων» με εννέα αλυσίδες σούπερ μάρκετ (τους γίγαντες του κλάδου), ότι δεν θα κάνουν καμιά ανατίμηση μέχρι τα τέλη του χρόνου.

Ερώτημα πρώτο: Γιατί η συμφωνία δεν επεκτείνεται και πέραν της 31ης Δεκέμβρη; Απάντηση: Γιατί απλούστατα, μόλις κάνουν τις απογραφές που κάνουν πάντοτε στις 2 Γενάρης, θα βάλουν μπροστά τους νέους τιμοκαταλόγους.

Ερώτημα δεύτερο: Γιατί ο Φωλιας δεν επεδίωξε να κάνει τις «συμφωνίες κυρίων» αμέσως μετά την ανάληψη των καθηκόντων του, αλλά άφησε να περάσουν πάνω από δυο μήνες; Απάντηση: Γιατί παραδοσιακά ο Σεπτέμβρης και ο Οκτώβρης είναι οι μήνες των ανατιμήσεων. Το Δεκέμβρη δεν γίνονται ανατιμήσεις, αλλά τα μαγαζιά βαδίζουν προς τις γιορτές (με τον αυξημένο τζίρο) με τις ανατιμήσεις ήδη «εγκατεστημένες» στην αγορά. Οσοι και όσες έχετε σχέση με τα ψώνι

# «Παραπατώντας στο χάος: Το Αφγανιστάν στο χείλος του γκρεμού»

**Σ**τις 21 Νοεμβρίου, το έγκυρο Senlis Council, μια διεθνής δεξαμενή σκέψης για την πολιτική Ασφάλειας και Ανάπτυξης, με μόνιμη παρουσία στο Αφγανιστάν και γραφεία στην Καμπούλ, στις Βρυξέλλες, στο Παρίσι, στο Λονδίνο, στο Ρίο και στην Οτάβα, έδωσε στη δημοσιότητα μια έκθεση 111 σελίδων για το Αφγανιστάν, με τον προσαναφέρομενο τίτλο, η οποία δίνει μια ιδιαίτερα ζοφερή και δυσοίων για τα νατοϊκά στρατεύματα εικόνα της κατάστασης που επικρατεί αυτή τη στιγμή στη χώρα. Από την εξαιρετικά ενδιαφέρουσα αυτή έκθεση, ο περιορισμένος χώρος της εφημερίδας μας επιτρέπει να μεταφέρουμε μόνο την εισαγωγική περιληψη και μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα.

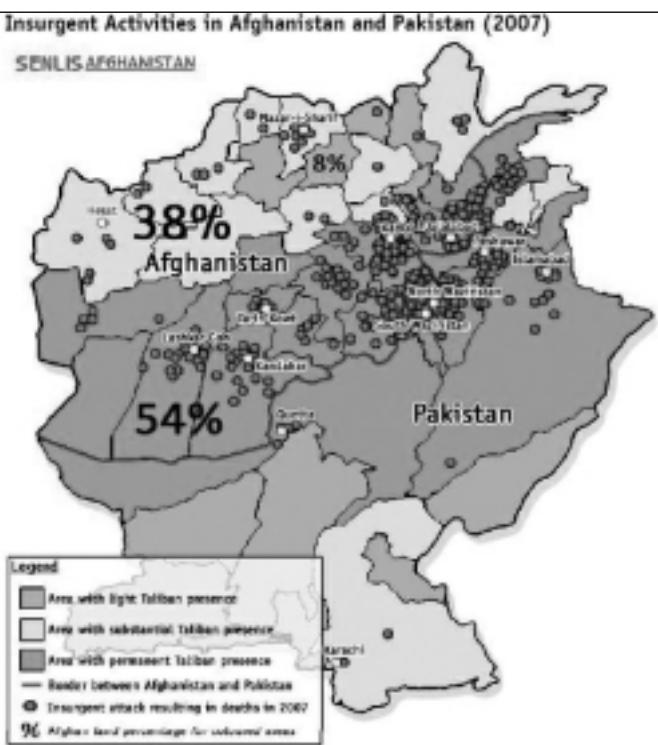
«Το Σεπτέμβριο του 2006, το Senlis στο Αφγανιστάν έδωσε στη δημοσιότητα μια έκθεση για την ασφάλεια, η οποία παρουσίαζε λεπτομερώς την επιστροφή των Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν, επισημάνοντας τον αυξανόμενο έλεγχο που έχει το κίνημα στις νότιες επαρχίες. 14 μήνες αργότερα, η κατάσταση ασφάλειας έχει πάρει διαστάσεις κρίσης.

Αποδείχθηκε ότι οι Ταλιμπάν είναι προγραμματικά δύναμη εξέγερσης. Η ικανότητα τους να εδραιώνουν την παρουσία τους σ' όλη τη χώρα είναι αναφρίβολα αποδεδειγμένη. Η έρευνα που έγινε από το Senlis στο Αφγανιστάν δείχνει ότι στο 54% του εδάφους του Αφγανιστάν υπάρχει μόνιμη παρουσία των Ταλιμπάν, κυρίως στο νότιο Αφγανιστάν, και είναι εκτεθειμένο σε συχνή εχθρική δραστηριότητα από την εξέγερση.

Η εξέγερση τώρα ελέγχει τεράστιες περιοχές της χώρας, που δεν αφιστήθηκαν, συμπεριλαμβανομένων αγροτικών περιοχών, μερικών περιφερειακών κέντρων και σημαντικών οδικών αρτηριών. Οι Ταλιμπάν είναι η ντε φάρκτο κυβερνητική εξουσία σε σημαντικά τμήματα της επικράτειας στο νότο και αρχίζουν να ελέγχουν τομείς της τοπικής οικονομίας και βασικές υποδομές, όπως οι δρόμοι και ο ενεργειακός ανεροδιασμός. Η εξέγερση επίσης ασκεί σημαντικό ψυχολογικό έλεγχο, κερδίζοντας όλο και περισσότερη πολιτική νομιμοποίηση στη συνέδηση του αφγανικού λαού, που έχει μακρά ιστορία αλλαγής συμμαχιών και καθεστώτων.

Το απαισιόδοξο συμπέρασμα είναι ότι, παρά την τεράστια εισροή διεθνούς κεφαλαίου στη χώρα και την καθολική επιθυμία για «επιτυχία» στο Αφγανιστάν, το κράτος διατρέχει για μια ακόμη φορά σοβαρό κίνδυνο να πέσει στα χέρια των Ταλιμπάν. Οπου εφαρμόστηκαν, οι διεθνείς προσπάθειες ανάπτυξης και ανοικοδόμησης υποχρηματοδοτήθηκαν και απέτυχαν να φέρουν κάποια αξιοσημείωτη αλλαγή στις συνθήκες ζωής των τοπικών κοινοτήτων και να βελτιώσουν τις διαθέσεις τους απέναντι στην αφγανική κυβέρνηση και τη διεθνή κοινότητη.

Η τωρινή εξέγερση, της οποίας η μια συνιστώσα είναι μια πλατειά λαϊκή βάση, που υποκινείται από τη φτώχεια, και η άλλη ένας ισχυρός πυρήνας σκληροπυρηνικών Ισλαμιστών μαχητών, αποκτά όλο και περισσότερη ορμή, δυσχεραίνοντας παραπέρα τη διαδικασία



των  
NATO-

στρατηγική για το Αφγανιστάν πριν να είναι πολύ αργά.

Αποσπάσματα από την ενότητα της έκθεσης του Senlis Council, με τίτλο: «Η σημερινή κατάσταση: Οι Ταλιμπάν επεκτείνουν και διατηρούν τον έλεγχο» (σελ. 30 – 33).

«Από το Νοέμβριο του 2007, γίνεται όλο και πιο καθαρό ότι οι Ταλιμπάν επεκτείνουν τον έλεγχό τους σε αρκετές περιοχές του νότου, του νοτιοανατολικού και του δυτικού Αφγανιστάν, δυσχεραίνοντας όλο και περισσότερο την αποστολή σταθεροποίησης των NATO – ISAF στη χώρα.

Το 2006 και το μεγαλύτερο μέρος του 2007, οι Ταλιμπάν ήταν πολύ δραστήριοι, αλλά δε φαινόταν ότι είναι ικανοί να καταλάβουν εδάφη και στη συνέχεια να τα κρατήσουν υπό τον έλεγχό τους. Τώρα τα πράγματα έχουν αλλάξει σε βάρος της ασφάλειας του Αφγανιστάν.

Η επιτόπια έρευνα που έγινε από το Senlis Council το Νοέμβριο του 2007 δείχνει ότι οι Ταλιμπάν διακόπτουν και σε μερικές περιπτώσεις ελέγχουν βασικές υποδομές της χώρας. Για παράδειγμα,

διακόπτουν τον περιφερειακό δρόμο από την Καμπούλ στη Χεράτ και μπορούν σχετικά εύκολα να καταλάβουν τον κεντρικό δρόμο προς τη Τζαλαλαμπάντ και το τούνελ Σαλάνγκ με μερικές εκρήξεις στο πιο στενά σημεία του περάσματος, αποκόπτοντας έτσι την Καμπούλ από μακρινές πόλεις.

Επιπτώσεις υπάρχουν και στην ενεργειακή υπόδομή. Από το Νοέμβριο, οι Ταλιμπάν ελέγχουν τους υποσταθμούς ηλεκτρικού ρεύματος στις περιοχές Καριάκι, Σανγκίν και Μούσα Κάλα, ελέγχοντας έτσι την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος στις περιοχές αυτές.

Επιπλέον, η δραστηριότητα των Ταλιμπάν έχει επεκταθεί προσδετικά στο βόρειο και βορειοανατολικό Αφγανιστάν, με πολλές επιθέσεις μέσα και γύρω από την Καμπούλ.....

Παράλληλα, οι δυνάμεις των NATO – ISAF δεν είναι αρκετές στο νότιο Αφγανιστάν για να εξασφαλίσουν ότι οι νίκες τους επί των Ταλιμπάν είναι οριστικές. Το πιο απογοητευτικό είναι η ανικανότητά τους να διασφαλίσουν τα εδαφικά κέρδη μετά το τέλος των πολεμικών επιχειρήσεων. Από την έρευνα που έγινε σε βασικές περιοχές στο νότιο Αφγανιστάν όπου από το 2006 έχουν γίνει πολλές μάχες μεταξύ των δυνάμεων των NATO – ISAF και των Ταλιμπάν προκύπτει το εξής. Οι Ταλιμπάν αντιμετωπίζονται επανειλημμένα σε περιοχές όπως στην Γκόρα (επαρχία Ουρούζγκαν), στη Μούσα Κάλα, στην Καριάκι και Σανγκίν (επαρχία Χέλμαντ), στην Αργκχαντάμπ και στην κοιλάδα Πανζβάν (επαρχία Κανταχάρ), χωρίς καμία από τις νίκες των αφγανικών και των διεθνών δυνάμεων ασφάλειας να έχει διάρκεια...

Επειδή στόχος του Senlis Council δεν είναι μόνο να αποτυπώσει και να εκθέσει τη σημερινή κατάσταση στο Αφγανιστάν, αλλά κυρίως να κάνει προτάσεις προς τις αρμόδιες κυβερνήσεις, καταλήγει στην πραγματερόμενη έκθεση σε μια σειρά προτάσεων, μεταξύ των οποίων προτείνει τουλάχιστον το διπλασιασμό των νατοϊκών δυνάμεων (από 40.000 σήμερα να γίνουν 80.000) και τον πολλαπλασιασμό των προσπαθειών ανασυγκρότησης και ανάπτυξης της χώρας, ως απαραίτητους όρους για να μην ηττηθούν τα νατοϊκά στρατεύματα από τους Ταλιμπάν.

Μόνο που κανές από τους συμμάχους των Αμερικάνων δεν είναι πρόθυμος να ανταποκριθεί. Στην τελευταία σύνοδο του NATO στο Noordwijk της Ολλανδίας, τον περασμένο μήνα, παρά τις πέσεις των Αμερικάνων, μόνο κάποιες χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ δεσμεύτηκαν να στελούν λίγες ακόμη χιλιάδες άντρες στο Αφγανιστάν. Η Γερμανία αρνήθηκε να στελει τα στρατεύματα της στην πρώτη γραμμή η Ολλανδία υπανηγήτηκε στην πρώτη γραμμή, η Καναδάς έδειξε ότι δεν μπορεί να αντέξει για πολύ ακόμη τις απώλειες.

## Το βόρειο μέτωπο των Ταλιμπάν

**Η**εκτίμηση του Senlis Council ότι οι Ταλιμπάν επεκτείνουν της επιχειρήσεις τους στο βόρειο και βορειοανατολικό Αφγανιστάν επιβεβαιώνεται και από ένα ρεπορτάζ του «Institute for War and Peace Reporting (IWPR)» (23/11/07), με τον προσανφέρομενο τίτλο. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ αυτό, η βορειοδυτική επαρχία Μπαντγκίς, που βρίσκεται μεταξύ των επαρχιών Χεράτ και Φαριάμπτ, έχει γίνει πεδίο σφράδων μαχών τους δύο τελευταίους μήνες και οι Ταλιμπάν έχουν καταλάβει τρεις από τις εφτά περιφέρειες της επαρχίας. Εχουν επίσης δημιουργήσει δίκτυα πληροφοριών και επιχειρήσεων στα περισσότερα περιφερειακά κέντρα.

Η επαρχία αυτή ήταν η πρώτη από τις βορειοδυτικές περιφέρειες στην Αφγανιστάν το 1997, οι οποίοι τώρα επιχειρούν να κάνουν το ίδιο για να χρησιμοποιήσουν στη συνέχεια την επαρχία αυτή ως διάδρομο για τις επιχειρήσεις τους στις τέσσερις υπόλοιπες βόρειες επαρχίες. Στην επαρχία Φαριάμπτ, βόρεια της Μπαντγκίς, έχουν δημιουργήσει βάσεις στις ορεινές περιοχές και προσπαθούν επίσης να επεκτείνουν και εκεί τα δίκτυά τους.

Ο κυβερνήτης της επαρχίας Μπαντγκίς αρνείται ότι οι Ταλιμπάν κερδίζουν έδαφος, ούτως οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι στην επαρχία Φαριάμπτ επιβεβαιώνουν ότι οι Ταλιμπάν ενι-

σχύουν συνεχώς την παρουσία τους και ότι μέσω της επαρχίας Μπαντγκίς επεκτείνουν τις επιχειρήσεις τους στη Φαριάμπτ.

Στο διό συμπέρασμα οδηγούν και οι παρακάτω δηλώσεις της βόρειας επαρχίας επαρχίας Μπαντγκίς:

«Δεν είναι σημαντικό πόσα κτίρια βρίσκονται υπό κυβερνητικό έλεγχο. Οι Ταλιμπάν είναι παρόντες στα χωριά και πολλοί άνθρωποι έχουν ενωθεί μαζί τους. Η

## ■ Αποκία των ΗΠΑ θέλουν το Ιράκ

Την πρόθεσή του να μετατρέψει το Ιράκ σε αποκία αποκάλυψε ο Λευκός Οίκος με τη συμφωνία που υπογράφτηκε στις 26 Νοεμβρίου, κατά τη διάρκεια τηλεδιάσκεψης, από τον Μπους και το ιρακινό πρωθυπουργό Μαλίκι. Η συμφωνία αυτή, με τον φευδεπίγραφο τίτλο «Διακήρυξη Αρχών για μια μακροπρόθεσμη σχέση συνεργασίας και φιλίας ανάμεσα στη Δημοκρατία του Ιράκ και τις ΗΠΑ», αποτελεί το πλαίσιο για τις συνομιλίες που θα γίνουν τους επόμενους μήνες και θα καταλήξουν στο στρατιωτικό, οικονομικό και πολιτικό στάτους που θα διαδεχθεί το καθεστώς της ανοιχτής κατοχής μετά την αποχώρηση ενός τμήματος των αμερικανικών στρατευμάτων.

Δύο είναι τα σημεία – κλειδιά της διακήρυξης αυτής. Το πρώτο είναι η διασφάλιση της μακροχρόνιας παραμονής των αμερικανικών στρατευμάτων στο Ιράκ, με τη δέσμευση από την πλευρά των ΗΠΑ να εγγυηθούν την ασφάλεια της χώρας από εξωτερικούς και εσωτερικούς εχθρούς. Σύμφωνα με δηλώσεις ιρακινών αξιωματούχων, ο αριθμός των αμερικανικών στρατευμάτων που υπολογίζεται ότι θα παραμείνουν μόνιμα στη χώρα θα είναι τουλάχιστον 50.000. Και το δεύτερο, η «διευκόλυνση και η ενθάρρυνση της εισροής ξένων επενδύσεων, ιδιαίτερα αμερικανικών επενδύσεων, για να συμβάλλουν στην ανασυγκρότηση και την ανοικοδόμηση του Ιράκ». Διασφαλίζεται δηλαδή με άλλα λόγια η προνομιακή μεταχείριση των αμερικανικών εποικιών. Σημειώτεον ότι κατασκευάζονται ήδη, κατά προτεραιότητα στο νότιο Ιράκ όπου βρίσκονται και τα πλουσιότερα κοιτάσματα, αμερικανικές στρατιωτικές βάσεις, κυριολεκτικά μέσα στο χώρο όπου βρίσκονται οι εγκαταστάσεις άντλησης και εξαγωγής πετρελαίου για την προστασία και τον απόλυτο έλεγχο της παραγωγής και της διακίνησης του μαύρου χρυσού.

Είναι φανερό ότι αν η διακήρυξη αυτή καταλήξει σε συμφωνία και υλοποιηθεί, το Ιράκ θα παραμείνει υπό συγκαλυμμένη κατοχή χωρίς τέλος, με κυβερνήσεις ανδρεικέλων και το πετρέλαιο υπό αμερικανικό έλεγχο. Με δυο λόγια, με τη διακήρυξη αυτή, ο Λευκός Οίκος επιχειρεί να μετατρέψει το Ιράκ σε αμερικανική αποκία. Ωστόσο, το αν και κατά πόσο θα καταφέρει, παραμένει ζητούμενο. Γιατί ακόμη και οι οπιτικές πολιτικές δυνάμεις που συνεργάζονται με τους Αμερικανούς είναι δύσκολο να την αποδεχτούν, επειδή φρούνται την κατακραυγή του ιρακινού λαού.

**Ε**ξήντα χρόνια μετά την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ για το χωρισμό της Παλαιστίνης σε δύο κράτη, ένα εβραϊκό κι ένα αραβικό (ψήφισμα 181 της 29/11/1947), το Παλαιστινιακό ζήτημα συζητήθηκε ξανά σε διεθνές επίπεδο. Μόνο που τώρα η συζήτηση δεν έγινε υπό τον ΟΗΕ, αλλά υπό την κηδεμονία των ΗΠΑ.

49 χώρες συμμετείχαν στη διεθνή συνάντηση που έγινε στην Ανάπολη του Μέριλαντ. Μεταξύ τους ήταν και 14 αραβικές. Όμως, είναι η πρώτη ίσως φορά που κανές δεν έχει επίδειξη για την προγματοποίηση των στόχων που έθεσε αυτή η διάσκεψη, η οποία έγινε περισσότερο για τις κάμερες παρά για την ουσία. Ακόμα και τα διεθνή ΜΜΕ (μέχρι και τα αμερικανικά!) δεν εμφανίστηκαν ούτε κανέρχιστο αισιόδοξα, παρά τη δέσμευση των αντιμαχομερών περί θα επιτευχθεί συμφωνία μέχρι το τέλος του 2008. Οταν επίτευχη μήνα Παλαιστίνιοι και Ισραηλίνοι διπλωμάτες προσπαθούσαν να καταλήξουν σε ένα κείμενο «αρχών για την ειρήνη», που υποτίθεται ότι θα κατατίθονταν στη διάσκεψη, και δεν το κατόρθωσαν, θα μπορέσουν να καταλήξουν σε τελική λύση μέσα σε ένα χρόνο; Αντί του κειμένου αυτού, εκδόθηκε κοινό ανακοινωθέν μετά τη λήξη της διάσκεψης, στο οποίο επαναλαμβάνονται μοντόνα όσα τόσες φορές έχουν επωθεί στο παρελθόν: βούληση για εξεύρεση λύσης, καταγγελία της «τρομοκρατίας», εφαρμογή του αμερικανόπνευστου «Οδικού Χάρτη» που τον ανέσυραν από το φέρετρό του, όπου αναπτύνονταν τα τελευταία τεσσεράμισι χρόνια. Εφαρμογή, δηλαδή, ενός σχεδίου που



**Αριστερά:** Θερμή χειραψία Ολμερτ-Αμπάς, υπό το πατρικό βλέμμα Τζορτζ Μπους, στη διεθνή σύνοδο της Ανάπολης (27-11-2007). **Δεξιά:** Βρείτε τη διαφορά. 4,5 χρόνια πριν στην Ακαμπτα της Ιορδανίας, η ίδια χειραψία, τα ίδια χαμόγελα, το ίδιο πατρικό βλέμμα του υψηλού κηδεμόνα, οι ίδιες δεσμεύσεις για «ειρήνη». Με τη μόνη διαφορά, όπι στη θέση του Ολμερτ ήταν ο Σαρόν.

προέβλεπε τη δημιουργία δύο κρατών, με προϋπόθεση την καταστολή της «τρομοκρατίας», τον αιφοπλισμό όλων των Παλαιστίνιων μοχητών, τον τερματισμό της όποιας ανοχής από ορισμένα αραβικά κράτη προς τους Παλαιστίνιους μαχητές (πρώτα απ' όλα η Συρία που στο έδαφός της υπάρχουν γραφεία παλαιστινιακών ριζοσπαστικών οργανώσεων και όπου κατοικεί ο εξόριστος ηγέτης της Χαμάς, Χαλέντ Μασάνα) και τη διάλυση ορισμένων εβραϊκών εποικισμών.

Η μόνη διαφορά με τις προηγούμενες «ειρηνευτικές» συνομιλίες είναι ότι τώρα συγκροτείται «συντονιστική επιπροπόρη» για την επιβλεψη της πορείας των διαπραγματεύσεων, η οποία θα συνεδριάσει για πρώτη φορά στις 12 Δεκέμβρη. Φυσικά, η κρίση κατά πόσο οι αντιμοχόμενες πλευρές εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους ανήκει αποκλειστικά στις ΗΠΑ.

«Τι θα προκύψει απ' αυτό; Ρωτήστε τους περισσότερους ανθρώπους στη Μέση Ανατο-

λή και θα σας απαντήσουν το ίδιο πρόγμα: όχι πολλά», έγραψε την περασμένη Δευτέρα ο ανταποκριτής της αμερικανικής εκδοτικής εταιρίας McClatchy που εκδίδει μια πλειάδα αμερικανικών εφημερίδων. «Mission Impossible?», αναφωτάστηκε πρωτοσελίδα ο Independent την ίδια μέρα. Ενώ εκατοντάδες χιλιάδες Παλαιστίνιοι κατέβαιναν στους δρόμους όχι μόνο της Γάζας, αλλά και της Δυτικής Οχθης, μεταξύ των οποίων η Ιερουσαλήμ και η Χεβρώνα. Στην τελευταία, σε διαδήλωση που οργάνωσε το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, έπεσε και το σχετικό ξύλο, ενώ σκοτώθηκε ένας διαδηλωτής, όταν έγιναν συμπλοκές με τους πρατοριανούς του Αμπάς. Ξύλο έπεσε και αθρόες συλλήψεις έγιναν και στη διαδήλωση που έγινε μετά την κρείσιμη του δολοφονημένου Παλαιστίνιου.

Η Συρία, που ήταν το μόνο κράτος που «υποθάλπιε την τρομοκρατία» (κατά τους Αμερικανούς) το οποίο συμμετείχε

στη διάσκεψη, δεν έδειξε σημάδια υποχώρησης από τις απαιτήσεις της απέναντι στους Σιωνιστές, διεκδικώντας την πλήρη αποχώρηση των ισραηλινών στρατευμάτων από τα εδάφη που κατέλαβαν το 1967 (ηρλαδή τη Δυτική Οχθη και τη Λωρίδα της Γάζας) καθώς και από τα υψώματα του Γκολάν και τα αγροκτήματα Σεμπάτα (τα τελευταία τα διεκδικεί η Χεζμπόλα στο Λίβανο).

Κατά τα άλλα, η ζωή στην Παλαιστίνη συνεχίζεται... κανονικά. 5 μοχητές της Χαμάς, της Τζιχάντ και των Λαϊκών Επιτροπών Αντίστασης έπεσαν νεκροί από τα πυρά ισραηλινών στρατιωτών στο διήμερο μέχρι τη λήξη της διάσκεψης, ενώ 140 Παλαιστίνιοι έχουν σκοτωθεί από τότε που εξαγγέλθηκε ότι θα γίνει αυτή η διάσκεψη (περίπου το τελευταίο δίμηνο). Από την άλλη, η εξουσία της Χαμάς στη Γάζα δεν απειλείται από την πρόσωπο του Ισραηλινού προέδρου. Αντί του Σαρόν, που ήταν στη διάσκεψη της Ακαμπτα στην Ιορδανία, τον Ιούνη του 2003), τώρα βλέπει τον Ολμερτ.

Έγινε στη μνήμη του Αραφάτ στη Γάζα (ακόμα κι αν δεχτούμε ότι ο γνωστός αμερικανόδουλος πρώην επικεφαλής των δυνάμεων ασφαλείας της Γάζας, Μοχάμεντ Νταχλάν, είχε στήσει προβοκάτσια, πράγμα που είναι το πιθανότερο, πάλι το ίδιο θα χαρακτηρίζαμε αυτές τις ενέργειες). Η Χαμάς διοργάνωσε μάλιστα «αντί-σύνοδο» μαζί με άλλες παλαιστινιακές οργανώσεις (Τζιχάντ, Λαϊκές Επιτροπές Αντίστασης, Λαϊκό Μέτωπο – Γενική Διοίκηση κτλ) συστειρώνοντας παλαιστινιακές δυνάμεις σε αντίθετη κατεύθυνση από την αμερικανόπνευστη σύνοδο της Ανάπολης.

Πέρα όμως απ' αυτό, είναι η περία του Παλαιστινιακού λαού που τον οδηγεί στο να βλέπει αυτή τη διάσκεψη σαν μια επανάληψη των «ειρηνευτικών πρωτοβουλιών» του παρελθόντος. Η μόνη αλλαγή αφορά το πρόσωπο του Ισραηλινού προέδρου. Αντί του Σαρόν, που ήταν στη διάσκεψη της Ακαμπτα στην Ιορδανία, τον Ιούνη του 2003), τώρα βλέπει τη διαδήλωση που στις διεκδικήσεις μας. SNCF και RATP, Air France, EDF-GDF, δικηγόροι, δημόσιοι υπάλληλοι... Ο Σαρκοζί μπορεί να λέει ότι δε θα υποχωρήσει απέναντί μας, όμως αυτός και η κυβέρνησή του έχουν αποδυναμωθεί από τις απεργίες. Η επιτυχία της 24ωρης απεργίας της 20ής Νοεμβρίου έδειξε ότι υπάρχει η θέληση για σγάνενα σε ευρείς τομείς της νεολαίας και των εργαζομένων. Οι εργαζόμενοι στα τρένα ειδικότερα έδειξαν ότι μπορούμε να αγωνιστούμε έναντια στον Σαρκοζί και την πολιτική του.

Στην πραγματικότητα, ο LRU δεν είναι ένας νόμος απομονωμένος αλλά εντάσσεται σε ένα πλαίσιο γενικευμένης καταστροφής της δημόσιας πρόνοιας, που οφείλεται σε μια εντεινόμενη φιλελευθεροποίηση της γαλλικής κοινω



# Προσοχή, παγίδα!

Ετσι που πάμε, σε λίγο θα δεχτούμε ως καθοδηγητές του αγώνα ενάντια στην αντιασφαλιστική επίθεση τους... Πρετεντεράκους. Αυτές τις επιχρυσωμένες ντουντούκες κάθε αντεργατικού μέτρου, που -εδώ που τα λέμε- δεν πολυνοιάζονται για το Ταμείο τους (έχουν σωρεύσει μπάζες πολύ πιο σημαντικές από την ανώτατη σύνταξη), όμως αισθάνονται την υποχρέωση να υπερασπιστούν τη συντεχνία που τους ανέδειξε και η οποία τους επιτρέπει να απολαμβάνουν τα προνόμια του πλούτου, της δημοσιότητας και της πολιτικής επιρροής.

Το γράψαμε στο προπογύμενο φύλλο, το επαναλαμβάνουμε σ' αυτό: οι εργαζόμενοι δημοσιογράφοι, αυτοί που δεν είναι ούτε αλήτες ούτε ρουκιάνοι, ας καθαρίσουν τους λογαριασμούς τους με την κόπτρα που έχει συσσωρευτεί στους στάβλους όπου και οι ίδιοι εργάζονται. Εμάς μας ενδιαφέρουν οι εργαζόμενοι. Αυτοί που τσακίζονται καθημερινά στο εργοστάσιο, στο γιατί, στην αποθήκη, στο μαγαζί, στο γραφείο. Αυτοί που βλέπουν την αγοραστική δύναμη των μισθών τους να μειώνεται συνεχώς και ζουν με κάρτες και δάνεια. Μας ενδιαφέρουν οι άνεργοι που δεν έχουν κανενάς είδους ασφάλιση. Τα νέα παιδιά που τριανταρίζουν για να βρουν μια δουλειά, με εξευτελιστικό συνήθως μισθό. Οι μερικώς απασχολούμενοι και οι καταδικασμένοι στην εργασιακή περιπλάνηση.

Τι κοινό έχουν όλοι αυτοί με τους χρυσοκάνθαρους των ΜΜΕ; Τι κοινό έχει ο μεροκαματιάρης με τις συντεχνίες των ελευθεροεπαγγελματιών, που ουδέποτε αισθάνθηκαν ή λειτούργησαν αλληλέγγυοι με τους εργαζόμενους μισθωτούς; Κι όμως, οι Πρετεντεράκηδες και οι συντεχνίες δίνουν τον τόνο των αντιδράσεων για το Ασφαλιστικό, μιλώντας στο όνομα των «υγιών ταμείων τους», που κακώς π κυβέρνηση θέλει να τα συγχωνεύσει. Είδατε κανέναν απ' αυτούς να διαμαρτύρεται όταν ψηφίζοταν ο νόμος Ρέπτη; Είδατε κανέναν τους να διαμαρτύρεται όταν συγχωνεύονταν με τον κρατικό τσαμπουκά τα Ταμεία των τρεπαζούπαλληλων στο ΙΚΑ; Τους θυμόσαστε που φώναζαν εν χορώ ενάντια στα «ρετιρέ» και τα «προνόμια»; Την ώρα που φωνάζουν κλείνουν το μάτι στην κυβέρνηση: άφοσέ μας εμάς ήσυχους και κάνε ο, τι θέλεις με τους μισθωτούς. Χτύπα τους αλύπιτα και μεις θα σε στηρίξουμε, όπως τόσες φορές έχουμε κάνει στο παρελθόν.

Οσοι, λοιπόν, ενδιαφέρονται για την ανάπτυξη πραγματικών ταξικών αντιστάσεων οφείλουν να διαχωρίστούν από το θανάσιμο εναγκαλισμό όλων αυτών που τους πωλούν ευαισθησία και αλληλεγγύη. Να τους αφαιρέσουν κάθε πρωτοβουλία. Γιατί μόνο όταν αρχίσει να διαμορφώνεται κίνημα ταξικό «από τα κάτω» μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα αναπτυχθεί πραγματικός αγώνας. Κινήματα που σέρνονται πότε πίσω από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και πότε πίσω από πουλημένα στην εξουσία τομάρια δεν έχουν καμιά ελπίδα. Βαδίζουν... περήφανα προς την ήπτα και το μόνο που μπορούν να καταγράψουν είναι η διαμαρτυρία τους.



## ■ Τζάμπα μάγκες

Διάφοροι Μανώληδες και Γιακουμάτοι της ΝΔ, που ξέρουν καλά το Ασφαλιστικό, παίζουν το ίδιο επικοινωνιακό παιχνίδι που έπαιζε η κυβέρνηση προεκλογικά. Δηλώνουν αντίθετοι σε κυβερνητική προεκλογική ρύθμιση που δα μειώσει την κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ. Ξέρουν καλά, όμως, ότι τέτοια ρύθμιση δεν πρόκειται να έρθει, τουλάχιστον σ' αυτή τη φάση της αντιασφαλιστικής επίδεσης. Η αύξηση της βάσης υπολογισμού του συντάξιμου μισθού στα 10 χρόνια (από 5 που είναι σήμερα) δεν θίξει την κατώτερη σύνταξη. Θα θίξει όλες τις συντάξεις που είναι **πάνω** από την κατώτερη, «οτριμώχνοντας» μεγαλύτερο ποσοστό συνταξιούχων στο εξευτελιστικό επίπεδο της κατώτερης σύνταξης.

Τάξιμα μπάγκες, λοιπόν, γίνονται όλοι αυτοί οι πονηροί πολιτικάντηδες. Αν έχει κότσια ο Μανώλης (και ο κάθε Μανώλης), ας ζητήσει την επαναφορά της κατώτερης σύνταξης στο επίπεδο των 20 βασικών ημερομισθίων, που ήταν πριν τους αντιασφαλιστικούς νόμους της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Μιλάμε για ένα στοιχειώδες αίτημα, που αφορά το συντριπτικά μεγαλύτερο κομμάτι των εργαζόμενων. Δεν το κάνουν, όμως, γιατί αυτό είναι αίτημα, ενώ τα άλλα που κάνουν είναι σκέτη προσωπική διαφήμιση. Στο τέλος, δια ψηφίσουν και με τα δύο χέρια το όποιο κυβερνητικό νους σανάδιο.

#### ■ Οποία έκπληξη;

Είναι πραγματικά εξοργιστικό το δέαμα κάποιων δημοσιογράφων (όχι μόνο της τηλεόρασης, αλλά και των εφημερίδων), που δηλώνουν έπειληκτοι με τις θέσεις της κυβέρνησης για το Ασφαλιστικό και δυμίζουν πως ο Καραμανλής και οι υπουργοί του προεκλογικά δήλωναν πως δεν δια συντάξεις τα όρια ηλικίας και δεν δια μειωθούν οι συντάξεις. Ομως, τα στελέχη της κυβέρνησης και προεκλογικά τα ίδια πράγματα δήλωναν. Έκαναν και εξακολουθούν να κάνουν ένα αποπροσανατολιστικό παιχνίδι, αναφερόμενοι στα μέγιστα όρια και όχι σ' αυτά που για διάφο-

«Πουλάει» η αναδάσωση. Κι επειδή «πουλάει» το συγκρότημα Αλαφούζου οργάνωσε μια καμπάνια αναδάσωσης, σε συνεργασία με το Δήμο Καλυβίων. Η πρωτοκαθεδρία σ' αυτή τη φιέστα δόδηκε στον εκ των εκλεκτών του εν λόγω συγκροτήματος Π. Παυλόπουλο. Οπότε ο αρμόδιος για τα δάση υφυπουργός Κ. Κιλτίδης, άνδρωπος του μητσοτακέικου, αποφάσισε να κάνει ρελάνς με φιέστα σε Πεντέλη και Καλλιτεχνούπολη Ραφήνας. Εκεί ντε, που με κυβερνητική απόφαση εξαιρέθηκαν από την αναδάσωση και παραδόθηκαν στην τοιμεντοποίηση μερικές χιλιάδες στρέμματα. Μια βδομάδα, λοιπόν, μετά τη νομιμοποίηση του δασοκτόνου έργου της «οριοδέτησης δασών και δασικών εκτάσεων», μέσω του οποίου προωθείται ο αποχαρακτηρισμός μερικών εκατομμυρίων δασών και δασικών εκτάσεων (γράψαμε σχετικά στο προηγούμενο φύλλο), ο υφυπουργός πήγε καμαρωτός στη φιέστα που οργάνωσε για πάρτη του. Σαν το δολοφόνο που εμφανίζεται άνετος στον τόπο του εγκλήματος, για να μην πέσει πάνω του καμιά υποψία. Κοστούμι καθημερινό, χωρίς γραβάτα, με την τσάπα ανά χείρας, παρακολουθεί με δρησκευτική ευλάβεια το νεοφυτεμένο δεντράκι. Στο επόμενο ενσταντάνε παραδίνει την τσάπα στον ασφαλίτη δεξιά του και γελάει πλατιά στο φακό. Υστέρα, παίρνει στην αγκαλιά ένα προσκοπάκι και ποζάρει με το ίδιο πλατύ χαμόγελο. Μόλις ολοκληρώθηκαν τα πλάνα, μπήκε στο υπουργικό αυτοκίνητο και τράβηξε για τα Καλύβια, για να μη λείψει και από τη φιέστα του αλαφουζέικου.

Φυσικά, οι αρμόδιες υπηρεσίες του υπουργείου Γεωργίας έλειπαν από τις φιέστες. Αυτές έχουν εισηγηθεί την πλήρη απόρριψη του κακόφημου έργου της «οριοδέτησης», γιατί ξέρουν πως οδηγεί σε μαζικούς αποχαρακτηρισμούς δάσων. Οταν, όμως, απαιτεί ο Σουφλιάς κι όταν είσαι «πολιτικός φίλος» του Μητσοτάκη, δεν ενδιαφέρεσαι για την προστασία του δάσους, αλλά για το αντίδετο. Τότε, με φιέστες και στημένα ενσταντάνε προσπαθείς να κρύψεις το ένγκλημα διαρκείας σε βάρος των δασών.



■ Το <<δεν>> παραμένει

Υποτίθεται ότι ο «δαίμων του τυπογραφείου και της διόρδωσης» έβαλε την... ουρίτσα του και προσέδεσε ένα «δεν» στις «Θέσεις του ΚΚΕ για την Κοινωνική Ασφάλιση», που με τη μορφή ενδέου διανεμήθηκαν με το «Ριζοσπάστη» την Κυριακή 4 Νοέμβρη, με αποτέλεσμα να αλλοιώνει το νόημα μιας βασικής δέσης. Την εξήγηση περί «δαίμονα» έδωσε η ηγεσία του Περισσού δυο μέρες αργότερα. Σχολιάσαμε τότε στην «Κ» (βλέπε φύλλο της 10.11.07), ότι κανένας «δαίμων» δεν παρενέβη. Απλώς, παρουσίασαν με χοντροκομμένο τρόπο την πάγια δέση τους περί αναποτελεσματικότητας των εργατικών και λαϊκών αγώνων, κάποιοι αντέδρασαν και έβαλαν μια κάλπικη διόρδωση για να τους βουλώσουν τα στόιατα.

Απόδειξη το ότι η πρώτη διατύπωση παραμένει ακόμη στο κείμενο των «Θέσεων» που εξακολουθούν να δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του Περισσού. Εκεί μπορεί να διαβάσετε τα

«Ο αγώνας αυτός [σ.σ. για την κοινωνική ασφάλιση], αν εξελίχθει σε μια γενική αντιπαράθεση με όρους ταξικής, λαϊκής ενότητας, κοινωνικής συμμαχίας, δα δειξει τη λαϊκή δύναμη, **δε** **δα φέρει αποτελέσματα ακόμα και σήμερα**, αλλά δα διαδραματίσει ένα γενικότερο δετικό ρόλο σε όλα τα μέτωπα του αγώνα, δα ανοίξει δρόμους για το αύριο. Θα ασκήσει δετική επίδραση σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, καθώς όλοι οι λαοί της Ευρώπης ζουν το δράμα της αφαίρεσης κατακτήσεων, της επιδρούμης νέων αντιλαϊκών μέσων».

Να δεχτούμε ότι ο «δαίμων» έκανε το λάδος του στο κείμενο που τυπώθηκε και διανεμήθηκε (μολονότι τέτοιο λάδος δεν «κόλλαγε» με τίποτα). Γιατί, δύναται, δεν πέρασε η υποτιθέμενη διόρθωση στο ηλεκτρονικό κείμενο;

πραγματικά έτη υπηρεσίας και 7 πλασματικά. Δηλαδή, οι υπηρετούντες σε ένα πραγματικό «ρετιέρε» δα μπορούν να βγαίνουν νεότατοι στη σύνταξη και να ασκούν μετά το επάγγελμα του δικηγόρου ή του νομικού συμβούλου!

Το πρόσχημα που επικαλείται η κυβέρνηση δεν είναι κι αυτό άνευ σημασίας: «αποσυμφόρηση και ανασυγκρότηση του δικαστικού σώματος». Δηλαδή; Αν υπάρχουν δικαστές ανεπαρκείς ή λαδιάρδες (α-πα-πα!, τι λέτε τώρα!);, δα έπρεπε να τους διώξουν κι όχι να τους ανταμείθουν με τέτοια προκλητικά προνόμια, όταν κρατούν τους εκπαιδευτικούς μέχρι τα 67 στα σχολεία.

## ■ Ως φάρσα

Ζούγκλας και Μαυροτρύπας, συνιδιοκτήτες του «Θέματος», έστειλαν επιστολή στην ΕΣΗΕΑ, με την οποία «δέτουν τους μηχανισμούς της εφημερίδας στη διάδεσή της... για να εκδοθεί για όσες ημέρες χρειάζεται η «Αδέσμευτη Γνώμη», η εφημερίδα όλων των δημοσιογράφων. Επίσης, προτίθεται να αναλάβει το κόστος της εκτύπωσής» κ.λπ. Ζήλεψαν τη δόξα του Κίτου Τεγόπουλου, ο οποίος ξεκίνησε δίνοντας χαρτί στη μεγάλη απεργία των δημοσιογράφων το 1975 και βρέθηκε με μια «Έλευθεροτυπία» δικιά του, ενώ κάποιοι μεγαλοδημοσιογράφοι νόμιζαν ότι έβγαλαν συνεταιρικά την «εφημερίδα των συντακτών της». Επειδή, όμως, η Ιστορία επαναλαμβάνεται είτε ως τραγωδία είτε ως φάρσα, δύσκολα θα καταφέρουν κάτι οι νεόκοποι μεγαλοεκδότες. Βλέπετε, και τ' άλλα αφεντικά έχουν τους τσάτους τους και δε δα χάσουν τη δουλειά.

## ■ Τον έριξαν:

Ο Πάγκαλος ποτέ δεν «τα παίρνει» αλόγιστα. Το στυλάκι του οργισμένου το έχει δουλέψει καλά και οι τάχα μου οργίλες αντιδράσεις του είναι σχεδόν πάντα ελεγχόμενες και προσχεδιασμένες. Οταν βγαίνει λοιπόν και «τα χώνει» σε Λαμπράκη και Μημόπολα ονομαστικά, κατηγορώντας τους ότι επεδίωξαν να προκαλέσουν διάσπαση του ΠΑΣΟΚ, παναπεί πως κάπου είναι ριγμένος προσωπικά. Γιατί ο ίδιος υπήρξε εδώ και χρόνια από τους ευνοημένους τουλάχιστον του συγκροτήματος Λαμπράκη. Κάπου το πάει, λοιπόν, και δεν αποκλείεται σύντομα να το μάθουμε.

Πέρα από τα παρασκηνιακά παιχνίδια, όμως, γιατί τον εξόργισε ο τίτλος του «Βήματος», σε σχέση με το Ασφαλιστικό, «Αδιάλλακτη κυβέρνηση, απούσα αντιπολίτευση»; Εχει κάνει καμιά αντιπολίτευση το ΠΑΣΟΚ; Το μόνο που κάνει είναι να νομιμοποιεί με την παρουσία της φάρσα «διαλόγου» που κάνουν στη Βουλή ο Αλογοσκούφης με τον Μαγγίνα. Ή μήπως ενοχλείται, επειδή υπεύθυνος από πλευράς ΠΑΣΟΚ είναι ο ίδιος;

## ■ Προπαγάνδα

Αμέσως μετά την ανακοίνωση των ονομάτων της νέας κυβέρνησης Καραμανλή, σημειώναμε πως η σύνθεσή της αντανακλά την κυριαρχία των απόψεων Λούλη, περί επικοινωνικά αποτελεσματικών υπουργών. Ερχεται τώρα ο μυστικούμβουλος προπαγάνδας του Καραμανλή και επιβεβαιώνει αυτή την εκτίμηση σε βιβλίο του και μάλιστα με εντελώς άκομψο τρόπο. Γράφει για «αμετροεπείς και αλαζονικούς υπουργούς με άκριτες δηλώσεις που μερικές φορές παραπέμπουν σε απωδημητικές αντιλήψεις και συμπεριφορές», συστήνοντας την «άμεση αποπομπή τέτοιων στελεχών». Η πλάκα είναι πως στις αναφορές Λούλη δεν απάντησαν οι διάφοροι υπουργήσιμοι, αλλά ο Καραχάλιος, που δεωρεί τον εαυτό του ανώτερο από τον Λούλη. Ομως, ο Καραμανλής τον Λούλη εμπιστεύεται και με τις συμβουλές του πορεύεται. Γ' αυτό πήραν πόδι η Μαριέπα, ο Βύρων και μερικοί άλλοι. Εκτός των άλλων, στον Λούλη και τον Ρουσόπουλο οφείλει ο Καραμανλής τη διατήρηση του στο απυρόβλητο και το φόρτωμα όλων των «κακών» σε διάφορους υπουργούς.

## ■ Απέχθεια

Μπορεί να έχουν ενσωματώσει την Εδική Αντίσταση στην κυριαρχη ιδεολογία, μπορεί να όρισαν την επέτειο της αντίναξης της γέφυρας του Γοργοπόταμου ως ημέρα επίσημου κρατικού γιορτασμού, όμως επειδή ξέρουν πολύ καλά ότι στη λαϊκή μνήμη αντίσταση σημαίνει ΕΑΜ-ΕΛΑΣ-ΕΠΟΝ-ΚΚΕ, ότι δεν εξισώνονται το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ με τον ΕΔΕΣ και ο Αρης με τον Ζέρβα, φροντίζουν να υποβαθμίσουν όσο μπορούν ακόμα και την κρατική φιέστα που οργανώνουν κάθε χρόνο. Ο Παπούλιας (που εμφανίζεται «όπου γάμος και χαρά») απαξίωσε να πάει κι έστειλε έναν εκπρόσωπο του. Ο Καραμανλής δεν έστειλε καν υπουργό, αλλά έναν υφυπουργό. Κι ο Γιωργάκης έστειλε τον Τζουμάκια!

## ■ Ολοκληρώθηκε η πρώτη φάση του διαλόγου-φάρσα

# Συγκεκριμενοποιεί η κυβέρνηση τις προθέσεις της για το Ασφαλιστικό

**Η**πρώτη φάση του διαλόγου-φάρσα για το Ασφαλιστικό ολοκληρώθηκε την προηγούμενη Τετάρτη στην τέταρτη και τελευταία κοινή συνεδρίαση των διαφορών κοινοβουλευτικών επιτροπών οικονομικών και κοινωνικών υποθέσεων. Αυτή τη φορά απόντες (εκτός από ΚΚΕ και ΣΥΝ που αποχώρησαν από την αρχή και τη ΓΣΕΕ που αποχώρησε από την προηγούμενη συνεδρίαση) δεν πήραν μέρος η ΓΣΕΒΕΕ και η ΟΚΕ (Πολυζωγόπουλος).

Παρέμεινε, όμως, το ΠΑΣΟΚ, μολονότι στελέχη του πίεζαν να αποχωρήσει. Παρέμεινε, μολονότι κατήγγειλε το διάλογο ως μαϊμού. «Ως ΠΑΣΟΚ συμμετέχουμε από την πρώτη σπηλιή στο διάλογο, γιατί αισθανόμαστε το μέγεθος της ευθύνης του θέματος που συζητούμε», ξεκαθάρισε από την αρχή ακόμα της διαδικασίας ο Μαγγιάνας.

Σ' αυτή την τελευταία συνεδρίαση ο Μαγγιάνας επελέξει να συγκεκριμενοποιήσει μερικά πράγματα φτιάχνοντας ακόμα περισσότερο το κλίμα, καθώς πλησιάζει σιγά-σιγά ο καιρός που η κυβέρνηση θα φέρει νομοσχέδιο. Για τα Βαρέα και Ανθυγεινά, που απετέλεσαν το πρώτο θέμα γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 9.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμενο θέμα ήταν η «εθελοντική» αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξής από 67 προς 68.

Το επόμε

## ■ Αξιος ο μισθός τους

Με το που διαμορφώθηκε από τα ΜΜΕ το κατάλληλο κλίμα ενάντια στην ασφαλιστική πολιτική της κυβέρνησης, βρήκε και ο Πολυζωγόπουλος την ευκαιρία να την κάνει με πλάγια πηδηματάκια από το «διάλογο» στη Βουλή. Οπως θα θυμόσαστε από το ρεπορτάριο που φιλοδενήσαμε την προηγούμενη εβδομάδα, παρακαλούσε τον πρόεδρο της κοινοβουλευτικής επιτροπής να μην ξανακαλέσει την ΟΚΕ, για να βγει ο Χρηστάρας από τη δύσκολη θέση. Εκείνος και ο Μαγγίνας δεν του έκαναν τη χάρη κι έτσι η ΕΕ της ΟΚΕ βρήκε έναν τυπικό λόγο για να αρνηθεί την προσέλευσή της στη συνεδρίαση της περασμένης Τετάρτης. Ιδού ο λόγος, όπως αποτυπώνεται σε επιστολή που έστειλε ο Πολυζωγόπουλος στο Μαγγίνα:

«Οπως επεσήμανα και κατά την τελευταία παρέμβασή μου στη Βουλή και μετά την ομόφωνη απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΟΚΕ κατά την τελευταία της συνεδρίαση, προκειμένου να συμμετάσχουμε στην επόμενη φάση του διαλόγου, θα πρέπει να έχουμε στη διάθεσή μας γραπτές απόψεις και προτάσεις της Κυβέρνησης επί του όλου θέματος ή σχετικό Νομοσχέδιο επί του οποίου θα μπορούσαμε να τοποθετηθούμε, σύμφωνα με τις πάγιες διαδικασίες της Ο.Κ.Ε. και τις προβλέψεις της Νομοθεσίας».

Τι προκύπτει από το κείμενο της επιστολής; Οτι δεν άλλαξε τίποτε απ' αυτά που ίσχυαν από την αρχή αυτής της διαδικασίας. Ουδέποτε η κυβέρνηση κατέθεσε γραπτές απόψεις και προτάσεις ή νομοσχέδιο για το Ασφαλιστικό, επί των οποίων η ΟΚΕ θα καλούνταν να εκφράσει «Γνώμη». Ο Πολυζωγόπουλος, όμως, συμμετέχει κανονικότατα σ' αυτή τη φάση. Τώρα που άλλαξε το κλίμα στα ΜΜΕ (για τους γνωστούς λόγους) την έκανε κι αυτός.

## ■ Ο Γιωργάκης... μίλησε

# Αντιασφαλιστική, επί της ουσίας, συναίνεση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ

**Α**φού άφησε επί δυο μήνες την κυβέρνηση να αλωνίζει ανενόχλητα, να κινδυνολογεί, να τρομοκρατεί, να δημιουργεί κλίμα εύφορο για αντιασφαλιστικές ανατροπές, αφού της προσέφερε απλόχερα όση στήριξη χρειαζόταν, με τη συμμετοχή του ΠΑΣΟΚ στη φάρσα του «θενικού διαλόγου για την κοινωνική ασφάλιση» στη Βουλή, ο Γιωργάκης αποφάσισε να... μιλήσει. Το αποφάσισε όταν πια ο πάντες είχαν αποχωρήσει από τη Βουλή και η κυβέρνηση διέπραξε το λάθος να αναγγείλει ότι βάζει χέρι και στο Ταμείο των δημοσιογράφων, που άλλαξε άρδην το κλίμα στο χώρο των ΜΜΕ.

Μίλησε, λοιπόν, το παιδί την περασμένη Δευτέρα. Και τι είπε στη μακροσκελή δήλωση που του έγραψαν οι συνεργάτες του; Μπόλικο μπλα-μπλα, ανούσια επί της ουσίας αντιπολίτευση και κλείσιμο του ματιού για την αντεργατική κατεύθυνση στην οποία το ΠΑΣΟΚ είναι σταθερά προσανατολισμένο.

Κατηγόρησε την κυβέρνηση για «μεθοδευμένη απρόξια εδών και τέσσερα χρόνια»

(προφανώς, η συγχώνευση των Ταμείων των τραπεζούπαλλήλων στο ΙΚΑ, σε εφαρμογή του νόμου Ρέπτα, δεν υπάρχει στην απραξία αλλά στη... θετική πράξη). Οτι «απευθύνει πρόσκληση για διάλογο, χωρίς να έχει η ίδια καν πρόταση! Οτι «δεν εκπληρώνει τις υποχρεώσεις της για την χρηματοδότηση των Ταμείων» (προφανώς, οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ δικαιούνταν να κάνουν το ίδιο). Οτι «από το 2004 μέχρι και σήμερα, υπονομεύει συστηματικά το μέλλον του ασφαλιστικού μας συστήματος» (το οπίτη η «πράσινη» ΓΣΕΕ διαπίστωσε «ξαφνικά» το 2005, ότι η συμφωνία για κρατική χρηματοδότηση προς το ΙΚΑ ήτη με το 1% του ΑΕΠ ετησίως, που η ίδια είχε κάνει με τους Ρέπτα-Χριστοδουλάκη, δεν επαρκεί και το 1% πρέπει να γίνει 2,4%, είναι ασφαλώς... ασήμαντη λεπτομέρεια).

Αφού, λοιπόν, τα έσουρε στην κυβέρνηση για την... ανικανότητά της (τη συνέτριψε σας λέμε), πέρασε στης θέσεις του ΠΑΣΟΚ, το οποίο «έχει έγκαιρα και υπεύθυνα προτείνει συγκεκριμένα μέ-

τρα, για την λύση των προβλημάτων του ασφαλιστικού» (αλήθεια, 20 χρόνια στην κυβέρνηση, γιατί δεν τα εφάρμοσε;). Αφήνοντας στην άκρη τις διάφορες φιλοαρίες περί «πάταξης της εισφοροδιαφυγής» (μήπως θυμάται ο Γιωργάκης πόσες χαριστικές ρυθμίσεις για τους εισφοροκλέπτες έχουν ψηφίσει οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ;) και «παραπέρα ενίσχυσης του συστήματος» (οι μας πει, γιατί δεν λύθηκε το ασφαλιστικό μέχρι το 2032, όπως διατείνονταν οι Ρέπτας-Χριστοδουλάκης-ΓΣΕΕ;), μένουμε σε δυο θέσεις ουσίας.

1. «Θεσμοθέτηση της βασικής σύνταξης ως κοινής αφετηρίας για όλες τις συντάξεις». Τι θέλει να πει ο ποιητής; Στο ΙΚΑ υπάρχει η κατώτερη σύνταξη. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη την αποσύνδεσε από τα 20 βασικά ημερομίσθια και η κυβέρνηση Παπανδρέου, αντί να καταργήσει τη σχετική αντιασφαλιστική διάταξη, όπως δεσμεύστων προεκλογικά το 1993, τη διατήρησε αλώβητη και θέσπισε το αισχρό φιλοανθρωπικό βοηθημά του ΕΚΑΣ, για ένα πολύ

ασφαλιστικού συστήματος, εξαφάνιση κάθε ιδέας εργατικής αλληλεγγύης από τη λειτουργία του και προσαρμογή του στο πρότυπο με το οποίο λειτουργεί η ιδιωτική ασφάλιση.

Οταν, λοιπόν, ξύνει το θολό αντιπολιτευτικό λούστρο, διαπιστώνει την επί της ουσίας αντεργατική συμφωνία του ΠΑΣΟΚ με την πολιτική της κυβέρνησης. Δηλαδή, κατάργηση της κατώτερης σύνταξης του ΙΚΑ (εφαρμογή, δηλαδή, της πιο ληστρικής «ανταποδοτικότητας»), θέσπιση μιας ενιαίας βασικής σύνταξης - φιλανθρωπικού βοηθήματος για όλους και αναγνώριση «συμπληρωματικού ρόλου» στην ιδιωτική ασφάλιση (τρίτος πυλώνας). 2. «Ενίσχυση της ανταποδοτικής σύνταξης, ώστε να δημιουργηθεί κίνητρο ασφαλιστησης». Αυτό είναι συμπληρωματικό με το προηγούμενο και παραπέμπει ευθέως στο «σύστημα των ασφαλιστικών μονάδων», που έχει εισηγηθεί το ΠΑΣΟΚ από τη δεκαετία του '80 (βλέπε θέσεις της «πράσινης» ΠΟΣΕΙΚΑ και πόρισμα της Επιτροπής Τζουμάκα το 1992). Ενίσχυση της ανταποδοτικής σύνταξης σημαίνει ενίσχυση των κεφαλαιοποιητικών χαρακτηριστικών του

## Οι αλήτες-ρουφιάνοι δίνουν τον τόνο

Έχει πολύ κόσμο η απεργιακή συγκέντρωση των δημοσιογράφων. Κυρίως νέο κόσμο. Ήταν αυτά τα παιδιά που δουλεύουν με 600 και 700 ευρώ, που πληρώνονται όταν έχουν όρεξη τ' αφεντικά τους, που δουλεύουν με μπλοκάκι κ.λπ. κ.λπ. Φώναξαν συνθήματα, κάποιοι πήγαν να το χοντρύνουν κιόλας (μειοψηφία έμειναν), αγνόησαν και την απόφαση του Σόμπολου και της παρέας του να πάνε στη Βουλή από το πεζοδρόμιο (!) και έκαναν πορεία.

Αυτά τα παιδιά, τη θέση των οποίων ως εργαζόμενων κατανοούμε απόλυτα, παραπονιούνται πως τους τσουβαλίζουμε άδικα με το σύνθημα «αλήτες-ρουφιάνοι-δημοσιογράφοι». Μόνο που το άδικο βρίσκεται από τη δική τους πλευρά. Γιατί οι ίδιοι βρίσκονται στο ίδιο στρατόπεδο με τους αλήτες και ρουφιάνους και μάλιστα εκπροσωπούνται απ' αυτούς. Δεν είδαμε, για παράδειγμα να πλακώνουν στα γιαούρτια των Σό-

μπολο που έβγαλε λόγο στη συγκέντρωσή τους. Ούτε είδαμε να τον αρπάζουν και να του απαγορεύουν να πάει να κάνει διάλογο στη Βουλή, από όπου έχει αποχωρήσει ακόμα και η ξεφτιλισμένη ΓΣΕΕ. Ξέρετε, αγαπητοί φίλοι, τι είπε ο Σόμπολος στη Βουλή; Αν δεν ξέρετε, γιατί δεν φροντίσατε να μάθετε; Τι διάλογο, δημοσιογράφοι είστε.

Ο Σόμπολος, λοιπόν, πήγε απρόσκλητος στη Βουλή και φυσικά ο πρόεδρος της κοινής συνεδρίασης των επιτροπών Οικονομικών και Κοινωνικών Υποθέσεων του έδωσε το λόγο για τρία λεπτά, στα οποία έβγαλε ένα γλοιώδες λογόδριο, κεντρική ίδεα του οποίου ήταν ν' αφήσει η κυβέρνηση άθικτο το Ταμείο των δημοσιογράφων και να κάνει ό,τι θέλει με το ΙΚΑ, όμως μη πειράζετε τα δικά μας Ταμεία. Κοντολογίς, κάνουν ένα παζάρι με την κυβέρνηση: Θέλεις στήριξη στην αντιασφαλιστική σου επιθέση; Μη μας πειράζεις. Αλλιώς, θα ξεσκόνουμε το κόσμο.

Οπως δείχνουν μέχρι στιγμής τα πράγματα, η γνωστή αλαζονεία του οδήγησε τον Ρουσόπουλο σ' ένα σοβαρό λάθος τακτικής. Ξέροντας τη γνώμη που έχει ο εργαζόμενος κόσμος για τον εσμό της δημοσιογραφίας, αλλά και για τα καλοστεκούμενα στρώματα των ελευθεροεπιγελμάτων, έστησε την προπαγάν-

δα του στη συγχώνευση των ταμείων τους στο Ταμείο Επιτημώνων (ένα τεραπούργημα από ασφαλιστική άποψη, που θα περιλαμβάνει μισθωτούς και αυταπασχολούμενους), ώστε μετά τις αναμενόμενες αντιδράσεις τους να μιλάει για προνομούχους και ρετιρέ. Οχι πως ο κόσμος δεν έχει τέτοιες αντίληψεις, όμως δεν είναι και πολλοί αυτοί που το στίμπησαν. Οι περισσότεροι σκέφτηκαν «αυτοί τα δικά τους και μεις τα δικά μας».

Ετοι, όμως, η κυβέρνηση βρέθηκε με ένα ακόμα ανοιχτό μέτωπο. Δεν είναι ό,τι καλύτερο να έχεις δύλια τα μεγάλα ΜΜΕ ενάντιά σου, να ξεσκώνουν τον κόσμο. Είναι, λοιπόν, πολύ πιθανό η κυβέρνηση να αναδιπλωθεί και να προσπαθήσει να κλείσει αυτό το μέτωπο. Σ' αυτή την κατεύθυνση κινούνται και γνωστοί παράγοντες της Δεξιάς, δημοσιογράφοι, αλλά και για τα καλοστεκού

# Βαρέα και ανθυγιεινά, τέλος!

**Α**π' όσα ειπώθηκαν στη Βουλή την περασμένη Τετάρτη σχετικά με τα Βαρέα και Ανθυγιεινά (ΒΑΕ) δύο στοιχεία πρέπει να συγκρατήσουμε: πρώτο, την επιχειρηματολογία που οι επιτελείς του υπουργείου έγραψαν για να την εκφωνήσει ο πανάσχετος Μαγγίνας και δεύτερο την απόλυτη συναίνεση που διαμορφώθηκε μεταξύ κυβέρνησης, ΠΑΣΟΚ, ΛΑΟΣ, ΣΕΒ και ΕΣΕΕ (μεγαλέμποροι).

Ας ξεκινήσουμε από το πρώτο, παραθέτοντας τα βασικά σημεία της επιχειρηματολογίας Μαγγίνα, με παρεμβολή σύντομων σχολίων, όπου απαιτείται:

«Στις χώρες- μελη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ισχύουν τελείως διαφορετικοί όροι και προϋποθέσεις, προκειμένου ο εργαζόμενος να δικαιούται πρώτης συνταξιοδότησης. Στη Γερμανία και τη Γαλλία, χώρες με εκτεταμένη βαριά βιομηχανία, μόνο μία επαγγελματική κατηγορία, αυτή των ανθρακωρύχων, δικαιούται πρώτης σύνταξης, το οποίο δικαιούται από την πρώτη ημέρα της εργασίας του».

«Στην Ελλάδα, ο κατάλογος των 537 επαγγελμάτων, υπήρξε αποτέλεσμα πίεσεων, άναρ-

νταξη και στο 60ό έτος της ηλικίας, το οποίο τελευταίως αυξήθηκε στο 62ο. Στην Πορτογαλία και την Ισπανία αναγνωρίζονται μόνο 5 επαγγελματικές κατηγορίες εργαζομένων, ενώ στη Μεγάλη Βρετανία καμία».

Ενοούται πως ο υπουργός δεν έχει κανένα στοιχείο για τα ισχύοντα στην ΕΕ, όπως δεν έχει και η επιτροπή που έχει συστήσει, η οποία απευθύνθηκε στο ΕΛΙΝΥΑΕ για να της βρει τι ισχύει στην ΕΕ, αλλά δεν τα 'χουν βρει στην αμοιβή που ζητάει το ΕΛΙΝΥΑΕ. Ο Μαγγίνας, όμως, δεν παραλείπει να πει χοντροκομμένα φέματα. Μία απόδειξη για την φυσιολογία του μας προσφέρει η γαλλική επικαιρότητα. Στους σιδηρόδρομους, την ηλεκτρονέργεια και το φυσικό αέριο απεργούν, επειδή η κυβέρνηση Σαρκοζί θέλει να αυξήσει τα όρια ηλικίας που είναι μέχρι και 10 χρόνια κάτω από τα κανονικά!

«Στην Ελλάδα, ο κατάλογος των 537 επαγγελμάτων, υπήρξε αποτέλεσμα πίεσεων, άναρ-

## ■ Εξήγηση της προηγούμενης Επιτροπής γιατί δε μπορεί να βγάλει πόρισμα για τα ΒΑΕ

«Τελειώνοντας την επισκόπηση η Επιτροπή θεωρεί ότι η μεταρρύθμιση του συστήματος των ΒΑΕ (ΙΚΑ) συνιστά ένα κατ' εξοχήν "πολυτικοποιημένο" ζήτημα. Δηλαδή ζήτημα το οποίο εμπειρίζει, εν δυνάμει, συγκρουσιακές καταστάσεις των οποίων η διαχείριση μέσα στα πλαίσια του κοινωνικού διαλόγου απαιτεί μια ιδιαιτέρως πειστική επιχειρηματολογία, προσπατούμενο της οποίας είναι η ενημέρωση για τα ισχύοντα καθεστώτα στις 14 χώρες της ΕΕ - τα ισχύοντα καθεστώτα στις χώρες της διευρυμένης Ευρώπης δεν ενδιαφέρουν. Επιπλέον η νέα Επιτροπή θα πρέπει να πλαισιωθεί και από ειδικούς επιστήμονες των αντίστοιχων πειθαρχιών ενώ η διάρκεια λειτουργίας της θα πρέπει κατ' ελάχιστον δύο χρόνια να είναι διετής».

## ■ Επιστολή του προέδρου του ΕΛΙΝΥΑΕ για την αδυναμία του να αποφανθεί επί των ΒΑΕ

«Το ΕΛΙΝΥΑΕ (Ελληνικό Ινστιτούτο για την Υγιεινή και Ασφάλεια της Εργασίας) αδυνατεί να ανταποκριθεί λόγω έλειψης στοιχείων τα οποία είναι απαραίτητα και ανογκαία για τον αντικειμενικό και επιστημονικά τεκμηριωμένο επανακαθορισμό των επαγγελμάτων που υπάγονται στον Κανονισμό ΒΑΕ του ΙΚΑ».

χης κατάταξης και πολλές φρούρες, "φωτογραφικά" και εντελώς αποσπασματικών ρυθμίσεων».

«Πιέσεις» ονομάζει ο Μαγγίνας (λογικό για έναν λακέ του κεφαλαίου) τους αγώνες των εργαζομένων. Εκείνο που δεν λέει είναι πως οι επιτροπές κρίσης περνούσαν από σαράντα κόκκινα την αίτηση κάθε κλάδου για ένταξη στα ΒΑΕ και πως οι αποφάσεις τους είχαν πάντοτε επιστημονική τεκμηρίωση.

«Ο όρος, "βαρέα και ανθυγεινά", σε διεθνές επίπεδο, ιστορικά, έχει προκύψει ως μηχανισμός οικονομικής και συνταξιοδοτικής αντιστάθμισης των κακών συνθηκών εργασίας, που υπήρχαν πριν από την εφαρμογή των σύγχρονων μέτρων υγεινής και ασφάλειας. Στη χώρα μας, δυστυχώς, ή έννοια των ΒΑΕ, έχει καταχρηστικά χρησιμοποιηθεί ως διαδικασία επιδοματικής πολιτικής και παροχών προς συγκεκριμένες ομάδες εργαζομένων, χωρίς σαφή, επιστημονικά κριτήρια επιλογής».

Αυτό το λέει ο Μαγγίνας, για να προετοιμάσει το έδαφος για απένταξη της πλειοψηφίας των επαγγελμάτων από τα ΒΑΕ χωρίς καν την επίκληση μιας επιστημονικής μελέτης, αλλά με μια αυθαίρετη πολιτική απόφαση. Αν τολμά, οι δώσεις τις αποφάσεις ένταξης (υπάρχουν στα αρχεία του υπουργείου), για να δούμε αν έχουν επιστημονική τεκμηρίωση ή όχι.

«Η εκτεταμένη χρήση του όρου στην ελληνική πρακτική, εκθέτει διεθνώς το κύρος της Χώρας, η οποία εμφανίζει το 32% και πλέον του εργατικού της δυναμικού, να εργάζεται κά-

νομοθετημένων μέτρων υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας αλλά και τη σύμπραξη ιατρών εργασίας και τεχνικών ασφαλείας στις επιχειρήσεις, επιβάλλουν την αναθεώρηση του θεσμού των ΒΑΕ, που ισχύει σήμερα... Η σημερινή κατάσταση, όπου το 37% των ασφαλισμένων στο ΙΚΑ φέρονται να εντάσσονται στα ΒΑΕ, δεν μπορεί να είναι ανεκτή. Πρώτο μέλημα όλων μας πρέπει να είναι η βελτίωση των συνθηκών ασφαλείας και υγιεινής των εργαζομένων».

**ΣΕΒ** (Δασκαλόπουλος, σε δήλωση εκτός Βουλής): «Η "φραμπρικά" των πρόωρων συνταξιοδότησεων ισοδύναμει με φυγομαχία από την αγορά εργασίας και συνιστά αδικία για όλους τους εργαζόμενους».

«**ΕΣΕΕ** (Αρμενάκης): «Εμείς, λοιπόν, επειδή θεωρούμε ότι και η Επιτροπή, που είχε συσταθεί με τον 3029/2002 και κωδικοποίησε τα βαρέα (σ.ο. και άσχετος και φεύγησης ο δεξιός μεγαλέμπορος), έχει κάνει πολύ καλή δουλειά, αλλά και η παρούσα Επιτροπή του 3483/2006, στην οποία μετέχουν όλοι οι κοινωνικοί φορείς -ιατρικός Σύλλογος, Τεχνικό Επιμελητήριο, εργαζόμενοι, εργοδότες, εκπρόσωποι του Υπουργείου- είναι μια πλήρης Επιτροπή, λέμε να περιμένουμε το πόρισμά της και να προχωρήσουμε».

**ΠΑΣΟΚ** (Χριστοφιλοπούλου): «Προφανώς κανείς δεν διαφωνεί και εμείς είμαστε αυτοί που θεσπίσαμε την αλλαγή του Κανονισμού για τα ΒΑΕ, να αναμορφωθεί, να επικαιροποιηθεί».

**ΠΑΣΟΚ** (Νασιώκας): «Αποκλείται να θεωρούμε ότι τα ΒΑΕ είναι όλα όσα θεωρούνται στην Ελλάδα ως τέτοια, αλλά υπάρχει ένα κακό προηγούμενο πάρα πολλών χρόνων, το οποίο δεν αλλάζει. Κατάλαβα σήμερα από την πρόθεσή σας ότι αυτό που πιστεύετε είναι ότι πρέπει να περιορίσουμε πάρα πολύ τον αριθμό. Αυτό κατάλαβα και πράγματι είναι ένα δύσκολο θέμα που πρέπει να εξεταστεί σε βάθος, αλλά ρωτών, στο πρόγραμμα της ΝΔ και στις τελευταίες εκλογές, οι χιλιάδες νοσηλευτές είχαν την δέσμευση και την υπόσχεση ότι θα ενταχθούν στα ΒΑΕ. Την ερχόμενη Δευτέρα, όμως, έχουν αποφασίσει να μπουν στην ουσία. Σε ονοματολογία επαγγελμάτων. Με τι στοιχεία, με τι δεδομένα; Απολύτως τίποτα δεν έχουν στα χέρια τους. Ακόμα και το ΕΛΙΝΥΑΕ έχει ξεκαθαρίσει πως από την πρόταση της κατά 6 μήνες.

Οι έως τώρα συνεδριάσεις της Επιτροπής δεν μπήκαν στην ουσία. Δεν έχουν κάνει απολύτως τίποτα. Την ερχόμενη Δευτέρα, όμως, έχουν αποφασίσει να μπουν στην ουσία. Σε ονοματολογία επαγγελμάτων. Με τι στοιχεία, με τι δεδομένα; Απολύτως τίποτα δεν έχουν στα χέρια τους. Ακόμα και το ΕΛΙΝΥΑΕ έχει ξεκαθαρίσει πως από την πρόταση της κατά 6 μήνες.

Θυμίζουμε ότι καμία επιτροπή μέχρι τώρα δεν τόλμησε να ονοματίσει επαγγέλματα που πρέπει να βγουν από τα ΒΑΕ. Ούτε καν αυτή η επιτροπή Ανδρέου, που λειτούργησε το 1991 (βάσει του αντιασφολιστικού νόμου 1902/90). Θα τολμήσει αυτή η Επιτροπή να προχωρήσει σε μια τέτοια αυθαιρεσία, επειδή το απαιτεί η κυβέρνηση; Την απάντηση στο ερώτημα ενδεχομένως να την ξέρουμε τη Δευτέρα. Αν το κάνει, πάντως, τα ονόματα των μελών της θα γραφούν στις πιο μαύρες σελίδες της ιστορίας της εργατικής νομοθεσίας στην Ελλάδα.

## Ψέματα και εκβιασμοί...

Ανήγγειλε ο υπουργός Εργασίας Β. Μαγγίνας, μιλώντας στον «τρίτο κύκλο» της φάρσας διαλόγου που διεξάγεται στη Βουλή για το Ασφαλιστικό:

«Καθιέρωση ουσιαστικής προσαύξησης της σύνταξης για τους ασφαλισμένους που παραμένουν στην εργασία τους, επί 3 έτη, μετά τη συμπλήρωση του γενικού ορίου ηλικίας πλήρους συνταξιοδότησης και του οριζόμενου αντίστοιχα χρόνου ασφαλίσης. Η προσαύξηση θα ισούται με 3,3%, αντί του 2%, για κάθε έτος παραμονής στην εργασία, με ανώτατο όριο το 10% και θα υπολογίζεται στο οργανικό ποσό της σύνταξης τους ή, για τους δικαιούχους κατώτατων ορίων, επί του κατώτατου ορίου καταβαλλόμενης σύνταξης. Που σημαίνει ότι το ποσο

## ■ Σωματείο Εργαζομένων Wind

# Η ασφάλιση είναι δικαίωμά μας και δεν τη χαρίζουμε

Παραθέτουμε απόσπασμα από την εισήγηση του ΔΣ του σωματείου εργαζόμενων στη Wind για το Ασφαλιστικό, στη γενική συνέλευση που θα γίνει τη Δευτέρα. Παραθέτουμε το συγκεκριμένο απόσπασμα, που περιλαμβάνει θέσεις και αιτήματα, γιατί πρώτον αποτελεί δεήγμα ταξικής αντιληψης και δεύτερον απαντά σε όσους προχωρούν σε συνεχείς ταξικές εκπτώσεις, στο όνομα δήθεν του «απλώματος», ενώ στην ουσία με τις εκπτώσεις αυτές υλοποιούν μια πολιτική ουράς στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

«Ρεαλιστικό βαφτίζουν οι κυβερνήσεις και οι εργοδότες ό,τι τους συμφέρει για να μας φορολογούν και να βγάζουν περισσότερα κέρδη από την εργασία μας. Ρεαλιστικό είναι να δουλεύουμε περισσότερο και να αμειβόμαστε λιγότερο. Ρεαλιστικό είναι να πληρώνουμε περισσότερες εισφορές και να πάρουμε μικρότερες συντάξεις. Ρεαλιστικό είναι να δουλεύουμε μέχρι τα βαθιά γεράματα και ακόμη πιο ρεαλιστικό θα ήταν να πεθαίνουμε πριν πάρουμε σύνταξη. Τα δικά τους δικά τους και τα δικά μας δικά τους.»

### Ρεαλιστικό για εμάς τους εργαζόμενους είναι:

- ◆ Να διεκδικήσουμε το στοιχειώδες δικαίωμά μας για ασφαλιστική κάλυψη γήρατος, αναπτηρίας, ασθενείας, θανάτου, μητρότητας, ανεργίας για άνδρες και γυναίκες, εργαζόμενους και άνεργους, ντόπιους και ξένους.

- ◆ Να ενώσουμε τις δυνάμεις μας μαζί με όλους τους εργαζόμενους αδιαφορώντας για τις σειρήνες της διχονίας που ήδη ακούγονται για να μας διαιρέσουν, να μας διασπάσουν σε «νέους» και «παλιούς», σε «δημόσιους» και «διωτικούς», σε «προνομιούχους» και μη, σε «ρετιρέ» και «ισόγεια», με στόχο να περάσουν τα αντεργατικά ασφαλιστικά μέτρα.

- ◆ Να μην περάσει η επίθεση αυτή στα ασφαλιστικά μας δικαιώματα.

- ◆ Να δοθούν λύσεις στο πρόβλημα της ασφάλισης σύμφωνα με τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζόμενων, του λαού και της νεολαίας, δηλαδή της συντριπτικής πλειοψηφίας της κοινωνίας.

### Είναι ρεαλιστικό να διεκδικήσουμε:

- ◆ Μείωση των ορίων ηλικίας για την συνταξιοδότηση - Αύξηση των συντάξεων.

- ◆ Να καταργηθούν όλοι οι προηγούμενοι αντιασφαλιστικοί νόμοι από το 1990 μέχρι το 2002. Οχι στη διάρεση «παλιών» και «νέων» εργαζόμενων.

- ◆ Να αποδοθεί στα ασφαλιστικά ταμεία το σύνολο των κλεμμένων αποθεματικών τους. Κανένα τζογάρισμα των αποθεματικών (χρηματιστήριο, δομήμενα ομόλογα κλπ.).

- ◆ Πλήρης δημόσιας κοινωνικής ασφάλιση για όλους τους εργαζόμενους με χρηματοδότηση από το κράτος και τους εργοδότες, με επιβολή ειδικής φορολογίας στο κεφάλαιο και τα μεγάλα εισοδήματα.

- ◆ Οχι στην τριμερή χρηματοδότηση. Κατάργηση της συμμετοχής των εργαζόμενων στα ασφαλιστικά ταμεία. Να πληρώσουν αποκλειστικά το κράτος και οι εργοδότες για την ασφάλιση μας.

- ◆ Σύνταξη ίση με τον τελευταίο μισθό (80% η κύρια σύνταξη συν 20% η επικουρική).

- ◆ Να μειωθούν τα όρια ηλικίας στα 60 για τους άνδρες και στα 55 για τις γυναίκες (αντίστοιχα 55 και 50 για τα Βαρέα και Ανθυγεινά).

- ◆ Να ενταχθούν νέες ειδικότητες στα Βαρέα και Ανθυγεινά, όπως οι ενοερίτες, οι τεχνικοί πτερίδιοι και οι τηλεφωνήτριες που εργάζονται στην κινητή τηλεφωνία. Να επαναλειτουργήσουν οι επιτροπές κρίσης για τα επαγγέλματα που έχουν υποβάλλει αιτήσεις και ποτέ δεν εξετάστηκαν. Ήδη, έχουμε υποβάλλει αίτηση στην επιτροπή επανακαθορισμού των ΒΑΕ για ένταξη των παραπάνω επαγγελμάτων στα ΒΑΕ.

- ◆ Δημόσια, Δωρεάν και Ποιοτική Υγεία και Ιατροφαρμακευτική Περίθαλψη για όλους. Οχι στην ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση της υγείας.

- ◆ Οχι στις ελαστικές σχέσεις εργασίας. Αυξήσεις στους μισθούς, για να ζούμε αξιοπρεπώς από το μισθό μας.

- ◆ Οχι στην αδιέξοδη «άνωση» της ιδιωτικής ασφάλισης. Οι ιδιώτες που δεν μπορούν να μας εγγυηθούν για την εργασία μας, πώς θα μας εγγυηθούν για τις συντάξεις μας;

Με κριτήριο αυτά τα αιτήματα να κινηθούμε μαζί με άλλα σωματεία όπως π.χ. της Cosmote, του ΟΤΕ, τον Σύλλογο Βιβλιοϋπαλλήλων, το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών κλπ. (που μαζί τους το σωματείο μας έχει ήδη σχέσεις συνεργασίας), στην συγκρότηση ενός φόρουμ συζήτησης και δράσης, ώστε να ανατρέψουμε μαζί με όλους τους εργαζόμενους την αντεργατική επίθεση.

Να ζητήσουμε την οριστική αποχώρηση της ΓΣΕΕ από τον «διάλογο» για τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα. Να διεκδικήσουμε δυναμικά το δικαίωμά μας στην ασφάλιση.

Να δημιουργήσουμε ανοιχτή επιτροπή των εργαζόμενων στη Wind, που μαζί με το ΔΣ του Σωματείου θα πρωθήσει πρωτοβουλίες ενημέρωσης και κινητοποίησης των συναδελφών.

# Εκβιασμοί και αντιστάσεις στο κάτεργο της Φίλιπ Μόρρις

Στο κάτεργο της Φίλιπ Μόρρις, το στελέχος της Γραμματικής, παρέα με τους εργατοπατέρες, απειλούσε ανοιχτά ότι, αν οι εργάτες δεν ξαναψηφίσουν την οριστικά καταργημένη ξεπουληματική συλλογική σύμβαση εργασίας και δεν παραιτηθούν από το δικαίωμά τους να υποβάλουν μαζικά αγωγές για το συνταξιοδοτικό, η εταιρία θα αναγκαστεί να ξανασκεφτεί αν θα κάνει τη μετεγκατάσταση στον Ασπρόπυργο και αν θα παραμείνει στην Ελλάδα.

Αυτή τη φορά, σε αντίθεση με τις 13 Φλεβάρη (που η τρομοκρατία του μαύρου μετώπου εργατοπατέρων και εργοδοσίας είχε πιάσει), 253 εργάτες ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της Αμεσης Δημοκρατίας να καταψηφίσουν την πρόταση των εργατοπατέρων που ζητούσαν από τους εργαζόμενους να ξαναψηφίσουν την ξεπουληματική συλλογική σύμβαση εργασίας. Για την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στον Παπαστράτο μετά τις 13 Φλεβάρη, οι 253 καταψηφίσαντες, σε σύνολο 553 εργατών (υπήρξαν και 12 λευκά και άκυρα) είναι πολύ σημαντικός αριθμός. Γι' αυτό και πρέπει από εδώ και πέρα να ξανασκεφτούν και οι άλλοι εργαζόμενοι (δεν αναφερόμαστε, φυσικά σ' αυτούς που ανήκουν στο πολύ στενό περιβάλλον του μαύρου μετώπου) και ν' αλλάξουν τη στάση τους, όχι μόνο όταν καλούνται να ψηφίσουν στο παραβάν για τη

συλλογική σύμβαση, αλλά και όταν καλούνται να εκλέξουν το ΔΣ και σε άλλες περιπτώσεις.

Οταν ο χρόνος ισχύος μιας συλλογικής σύμβασης εργασίας ολοκληρώνεται, η σύμβαση καταγγέλλεται, ξεκινούν οι διαδικασίες για νέα και δε μπαίνει ποτέ σε ψηφοφορία η παλιά σύμβαση για να ξαναψηφιστεί, ακόμη και στις περιπτώσεις που μια σύμβαση κηρύχτηκε τελεστίνα παράνομη από το δικαστήριο. Αν καταγγελθεί μια συλλογική σύμβαση πριν ολοκληρωθεί το χρονικό διάστημα ισχύος της, και τότε ξεκινούν οι διαδικασίες για νέα συλλογική σύμβαση.

Αφού έτοις έχουν τα θέματα που σχετίζονται με τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, γιατί οι εργατοπατέρες ήθελαν πάση θυσία να ψηφιστεί η ξεπουληματική επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας; Γιατί με την κατάργηση της η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων στην καπνοβιομηχανία του Παπαστράτου ξαναποκτούν τα δικαιώματα από το παλιό συνταξιοδοτικό, πώροι που αυτή τη σύμβαση για να κερδηθούν θα πρέπει να γίνουν άμεσα μαζικές προσφυγές στο δικαστήριο). Γιατί στις απομικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας (που υπογράφηκαν με τη βία από τους εργαζόμενους) δε μπήκε η διάταξη της επιχειρησιακής συλλογικής σύμβασης για την κα-

τάργηση του παλιού συνταξιοδοτικού. Άλλωστε, οι εργατοπατέρες δεν το έκρυψαν ότι θελουν να αποφύγουν τις μαζικές προσφυγές, γιατί θα δυσαρεστηθεί η εργοδοσία που θα χάσει όλες τις προσφυγές και θα καταβάλει δεκάδες χιλιάδες ευρώ στον κάθε εργαζόμενο.

Συγκεκριμένα σε μια ανακοίνωση τους αναφέρουν: «...και για την αποφυγή βιομηχανίας αγωγών και δικαστικών αγώνων που ενδεχομένως να διαταράξουν την εργαστική ειρήνη και το κλίμα εμπιστοσύνης επειδή υπάρχει σύγχυση στους εργαζόμενους με την εργαστική βιομηχανία! Και μ' αυτή τη ρύθμιση επιβεβαιώνεται, για μια ακόμη φορά, ότι έχει προγραφεί με απόλυτη πλειοψηφία των εργαζόμενων στον Παπαστράτο. Ολοι οι εργαζόμενοι πρέπει να συντηρήσουν την εργαστική ειρήνη και στην απόπειρα της επιβεβαίωσης της η Αμεσης Δημοκρατίας απέδειξε για μια ακόμη φορά ότι μόνο οι εργαζόμενοι που έχουν αυτοκίνητο και μάλιστα όχι μόνο ένας στους τρεις εργαζόμενους έχει δικό του αυτοκίνητο! Και μ' αυτή τη ρύθμιση επιβεβαιώνεται, για μια ακόμη φορά, ότι έχει προγραφεί με απόλυτη πλειοψηφία των εργαζόμενων στον Παπασ

# Υποταγή της εκπαίδευσης στην αγορά

Την πλήρη υποταγή της εκπαίδευσης στην αγορά και τις επιχειρήσεις απαίτησαν από τον υπουργό Παιδείας οι βιομήχανοι, στη συνάντηση που είχαν μαζί του, μετά από πρόσκληση του Ε. Στυλιανίδη. Από την πλευρά τους, η κυβέρνηση και ο υπουργός Παιδείας, με την κίνησή τους αυτή –να κα-

λέσουν το ΣΕΒ στο υπουργείο Παιδείας- επεδίωξαν να δώσουν το μήνυμα στα αφεντικά ότι δε θα παρεκκλίνουν από τη γραμμή που έχουν χαράξει για την εκπαίδευση, με ιδιαίτερη έμφαση τα τελευταία χρόνια, η διεθνής κεφαλαιοκρατία και οι πολιτικοί εκφραστές της.

Ιδιαίτερα προκλητικός, ο πρόεδρος των βιομήχανων, Δ. Δασκαλόπουλος, τόνισε με ύφος που δε σηκώνει αντιρήσεις, πως «βασική πτυχή της εκπαίδευσης μεταφρύθηκε είναι η σύνδεση της παιδείας με την αγορά εργασίας». Ο ΣΕΒ κατέθεσε τις προτάσεις του (9 σημείω), με τις οποίες ζητά:

– Την υλοποίηση του νομοθετικού πλαισίου που αφορά στο Εθνικό Σύστημα Σύνδεσης της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης με την Απασχόληση.

– Την άμεση εφαρμογή του νόμου για τη δια βίου μάθηση.

– Την εφαρμογή του νόμου που προβλέπει τη διασύνδεση των συστημάτων δια βίου μάθησης.

– Το υπουργείο Παιδείας πριν από κάθε σχεδιασμό του, να πάρει υπόψη της μελέτες και τις έρευνες, σχετικά με την αγορά εργασίας, που έχουν κάνει ο ΣΕΒ και οι αιστογραφειοκράτες εταίροι του στο ΙΝΕ/ΓΣΕΕ.

– Την προσαρμογή όλων των προγραμμάτων σπουδών με βάση τα ευρήματα της έρευνας για τις ανάγκες της αγοράς εργασίας σε ειδικότητες αιχμής.

– Την ενίσχυση των Γραφείων Διασύνδεσης των ΑΕΙ-ΤΕΙ και τη σύνδεση και συνεργασία τους με τις επιχειρήσεις.

– Την εφαρμογή της διδασκαλίας της επιχειρηματικότητας στα σχολεία από τους εκπροσώπους της αγοράς και την επέκτασή της σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

– Την ενίσχυση όλων αυτών των δραστηριοτήτων με ευρωπαϊκά κονδύλια, το ρυθμό απορρόφησης των οποίων και την αποτελεσματική αξιοποίησή τους θα παρακολουθούν οι «κοινωνικοί εταίροι».

Η ελληνική κεφαλαιοκρατία θεωρεί πως είναι πεταμένα λεφτά τα λεφτά για τη μόρφωση όλων αυτών που φοιτούν στις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Οι σύγχρονες ανάγκες της αγοράς (τελειοποίηση μηχανών, άλματα πληροφορικής κ.λπ.) επιβάλλουν το διαχωρισμό σε μια μικρή μόνο ελίτ στελεχών της παραγωγής με ένα ευρύτερο πεδίο γνώσεων και σε μια μεγάλη μάζα ανθρώπων, που οι γνώσεις τους γρήγορα θα αποχθούνται και γρήγορα θα χάνονται, προσαρμοσμένες απόλυτα στις στιγμιαίες ανάγκες των επιχειρήσεων και της αγοράς εργασίας. Η ραγδαία αύξηση των ελαστικών μορφών απασχόλησης πάντες χέρι-χέρι με την κατεύθυνση που απαιτεί το κεφαλαίο να πάρει όλο και πιο αποφασιστικά η εκπαίδευση. Ο απασχολήσιμος, ο μακροχρόνια άνεργος δε μπορεί να έχει υψηλό επίπεδο γνώσεων, πρώτων γιατί δεν του χρειάζονται και επομένων θεωρείται σπατάλη η απόκτησή τους με λεφτά του κράτους και δεύτερον

γιατί αποκτά την κακή συνήθεια της απαίτησης περισσότερων δικαιωμάτων, ενώ στο μυαλό του είναι πιθανόν να γεννηθεί και η καταστροφική ιδέα της απαξιώσης ολόκληρου του κοινωνικού συστήματος και πολύ περισσότερο η ιδέα του αγώνα για την ανατροπή του.

Η παραπήρηση του προέδρου του ΣΕΒ να «δοθεί ένα τέλος στην παραγωγή πτυχιούχων ανέργων» αυτόν ακριβώς το φάρο εμπειρέχει. Το κράτος με τους μηχανισμούς του στην εκπαίδευση (αναλυτικά προγράμματα που προωθούν όχι την πλατιά γνώση, αλλά τη στενή και πρώιμη ειδίκευση, εξεταστικός μαραθώνιος, αξιολογικές κρίσεις, εισαγωγικές εξετάσεις για το Πανεπιστήμιο, κ.λπ) οφείλει, σύμφωνα με τον ΣΕΒ, να παράγει καταρτίσμους-βρόα στο αδηφάγο κεφαλάιο, να αποτρέπει έγκαιρα τη μεγάλη μάζα της νεολαίας από σπουδές στις ανώτερες βαθμίδες και με φθηνά μέσα (δομές δια βίου μάθησης) να «αναπτροσαρμόζει» τις «γνώσεις» των καταρτίσμων για να τους ξαναρίσει από τα μεσοδιαστήματα της ανεργίας (που είναι πια μακροχρόνια) στις σύγχρονες γαλέρες των καπιταλιστικών επιχειρήσεων.

Η πλύση εγκεφάλου πρέπει να ξεκινά πολύ νωρίς στους προθαλάμους της παραγωγής, που είναι οι βαθμίδες της εκπαίδευσης. Γι' αυτό και οι καπιταλιστές συνιστούν την επέκταση του μαθήματος της επιχειρηματικότητας σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Στα μαθήματα αυτά οι νέοι μελλοντικοί εργαζόμενοι μαθαίνουν να σκέφτονται με γνώμονα την αύξηση του κέρδους του μελλοντικού εργοδότη και μποριάζονται με τα ιδεολογιματά της «ανταποδοτικότητας», της «αύξησης της παραγωγικότητας», κ.λπ.

Το κεφαλαίο απαιτεί επίσης η τριτοβάθμια εκπαίδευση να αποτελέσει παράρτημα των επιχειρήσεων, τροφοδοτώντας την αγορά με «ειδικότητες αιχμής» και διεξάγοντας έρευνα αποκλειστικά για τις ανάγκες των επιχειρήσεων και την μεγιστοποίηση των κερδών τους. Οι ανθρωπιστικές επιστήμες και γενικότερα οι διδασκαλίες της κοινωνικής χρησιμότητας, δεν έχουν θέση στο νέο εκπαιδευτικό σύστημα, που αν ολοκληρωθεί θα αποτελέσει έναν εφιάλτη για την εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της.

Γιούλα Γκεσούλη



**Φαίνεται πως η κυβέρνηση δεν είναι μια κυβέρνηση του κεφαλαίου.** Είναι απλά μια κυβέρνηση που έχει «κακούς» και «καλούς» υπουργούς. Ο της Παιδείας ανήκει προφανώς στη δεύτερη κατηγορία, γι' αυτό και ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ του χαρίζει τέτοια θερμά «ενσταντανέ» και συνάπτει μαζί του συμφωνίες, όπως αρμόζει σε σοβαρούς θεσμούς παράγοντες. Ερ' μο προλεταριάτο, απ' αυτούς περιμένεις να υπερασπιστούν τα ασφαλιστικά σου δικαιώματα;

ας κάλεσε τη ΓΣΕΕ να δώσει χέρι βιόθειας στην απόλυτη υποταγή της εκπαίδευσης στις ανάγκες της αγοράς και των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Ο Ε. Στυλιανίδης κάλεσε τους γραφειοκράτες συνδικαλιστές, με όλους τους μηχανισμούς που διαθέτουν (ΙΝΕ/ΓΣΕΕ, Ακαδημία Εργασίας) να συνεργαστούν με το υπουργείο Παιδείας και τους καπιταλιστές, ώστε να διεξαχθεί μια από κοινού έρευνα με στόχο τον εντοπισμό των αναγκών της αγοράς εργασίας για τα επόμενα είκοσι χρόνια!

Η έρευνα αυτή θα χρησιμοποιηθεί σαν βάση στη χάραξη της εκπαίδευσης πολιτικής, που έχει να κάνει με τον προσανατολισμό των αναλυτικών προγραμμάτων, την ένταση των αξιολογικών κρίσεων και των εξεταστικών φραγμών, ώστε το σχολείο να προσαρμοστεί απόλυτα στις ανάγκες των επιχειρήσεων, παράλληλα με το φιλεργατικό και φιλολαϊκό πρωτότυπο.

ρικούς ανθρώπους», κατόχους ρηχών και στενών γνώσεων, μελλοντικά αναλώσιμους από το κεφαλαίο και να αθεί από νωρίς τους νέους στην αγορά εργασίας, όπου θα αποτελούν εύκολο θήραμα. Βέβαια, όλα αυτά κρύβονται πίσω από την ένηχη πρόταση του «σωστού επαγγελματικού προσανατολισμού» και την «έγκαιρη επιλογή του σωστού επαγγέλματος».

Οι συνδικαλιστές θα βιοθίσουν τους καπιταλιστές και το υπουργείο Παιδείας, όχι μόνο με τη διεξαγωγή της έρευνας (βλέπετε στις διπλανές στήλες σχετικό άρθρο για την επίσκεψη του ΣΕΒ στον Στυλιανίδη), αλλά και με την προπαγάνδα που θα κάνουν προς την εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία, για την «αναγκαιότητα σύνδεσης του σχολείου με την παραγωγή», καμουφλαρισμένη με το φιλεργατικό και φιλολαϊκό πρωτότυπο.

ΥΓ: Το ότι κάποια ακόμη «βρομιά» ετοιμάζεται φαίνεται και από το γεγονός ότι η ΓΣΕΕ δεν εξέδωσε καμιά ανακοίνωση για τη συνάντηση Στυλιανίδη-Παναγόπουλου.

«Γι' αυτό το εθνικό σύμβολο έχασαν μάνης όσο και ο Κ. Παπούλιας (ήταν μαθητής σε αυτό το σχολείο), ενώ και τα κανάλια δεν έχασαν την ευκαιρία να κινητοποιήσουν τα συντηρητικά ανακλαστικά της κοινωνίας και ειδικά των νοικοκυριών ή αλλιώς «αγανακτισμένων γονέων». Αυτών που στήνονται έξω από τα κατειλημένα σχολεία και εφαρμόζουν τραμπούκικα τον «κοινωνικό αυτοματισμό» σε καταληψίες μαθητές. Από

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13

## ■ Για την υποταγή της εκπαίδευσης στις επιχειρήσεις

# Και η ΓΣΕΕ στο κόλπο

Από το χορό των αντινεολαϊστικών-αντιεκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων δε μπορούσε να λείπει η εξωνημένη και πλήρως αστικοποιημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ, η οποία έχει συστήσει το δικό της ΚΕΣ (απύπαρχο του δίνει το βαρύδουστο τίτλο «Ακαδημία Εργασίας»), με την αμέριστη υποστήριξη του αιστικού κράτους («πράσινων» και «γαλάζιων» κυβερνήσεων) και περιμένει την ώρα που θα εκλείψουν τα συνταγματικά εμπόδια (άρθρο 16), για να βαφτίσει το μαγαζάκι τη

## ANTIKYUNONIKA

Καλό μήνα [να χαμενό να λέγαμε]. Υγεία και χαρτί υγείας, πάνω απ' όλα...

Αρχιζουμε με διαφημίσεις. Γιώργος Σκαμπαρδώνης στα Νέα: «Βόσκησα πολύ ιδεολογικό γκαζόν στη νεότερά μου». Και παρακάτω: «Θέλω να πεδάνω ηρωικά, για την πατρίδα, αλλά πλέον δεν γίνεται ούτε ένας πόλεμος της προκοπής». Τώρα αυτό το ιδεολογικό γκαζόν του γήρατος («γερνάω επιτυχώς») λέγεται ένα βιβλίο του ελύγω πετυχημένου γερασμένου) τι είναι;

Εσείς μπορείτε να χέζετε από στόματος;

Αν ζούσε ο Ozzy Osbourne διά έλεινε μεδαύριο τα 59. Μη λέτε λαμακίες, νομίζετε (και νομίζετε) ότι ζει. Ένας άλλος όμως, που ως έμβρυο καθάλησε την μοτοσικλέτα του ΕΛΑΣ, αργότερα το φορτηγό και στο τέλος το καλάμι, κατάφερε να ζει κρατικούς αύριο κλείνει τα 63. Διότι εδώ είναι βλακάνια, δεν είναι παιχνίδια γέλασε.



Η Κοκκινοσκουφίτσα φοράει κράνος Λένιν! Εσείς;

Ταραταζόυμ, ντουμ, γκαπ – γκουπ, όντα! Συγνώμη, μιας ξέφυγαν μερικές νότες και ολίγοι μυκητοί από την προηγούμενη παράγραφο. Λοιπόν, εδώ και κάνα μήνα έχουμε Χριστούγεννα, ένεκα η αγορά και η αγία κατανάλωση. Αχρηστούγεννα, αν λάβουμε υπ' ώψη τα καταναλισκόμενα ειδη. Όλα τηνύνοντα γιορτινά για να κρύβεται το εδυνικό πένδος. Το πένδος μιας χαμοζώης ενταφιασμένης, συμβίθασμένης με την αδηλότητα, υποταγμένης στο πουθενά και στο τίποτα, φλύαρης στις μαλακίες και μουγκής στα σοθισμάτα και σ' αληθινά, χωρίς γνώση, χωρίς αληθινή χαρά, χωρίς προσποτή. Χωρίς αλληλεγγύη, αγωνιστικότητα και συντροφικότητα, μιας ζωής – μπουρδέλο μέσα σε μια κυνωνία – μπουρδέλο. Και να με συγχωρούν τα μπουρδέλα, οάσεις ειλικρίνειας και ξεκάθαρων πραγμάτων μέσα στην απέραντη ομίχλη.

Νέα εγγραφή –και από τις πλέον ανυπέρβλητες– στο Εθνικό Κοτσανολόγιο, το επίσημο βιβλίο που προσωπικά τηρεί η στήλη εδώ και χρόνια: «Ο εθνικός πλούτος της χώρας είναι οι εργολάβοι», ξεστόμισε ο ημίκινος πεταλωτής του Μαλιακού! Yes men, είπε σεν ελλιγοίς και δεν βρέθηκε μια Αδήνη να του αστράψει ένα Λιάνειο χαστούκι. Οχι τίποτε άλλο, μπας κι επανέλθει η απολεσμένα αίσθηση ήτις δεν του επιτρέπει ν' ακούει αυτά που εκπομπίζει. Μιλάω για την αίσθηση της σοβαρότητας που παραδείζει με την ακοή του στον νότιο Ινδικό (λέω νότιο Ινδικό για να δικαιολογήσω τη λέξη «παραδείζει», μιας και η πλούσια γλώσσα μας στερείται αντίστοιχης λέξης για τις διακοπές του χειμώνα).

Και μιας κι αναφερθήκαμε στο Εθνικό Κοτσανολόγιο, ξεφυλίζοντάς το σάς διαβάζω δύο παλαιότερες εγγραφές για να διασκέδαστε μαζί μας. Η πρώτη μας έρχεται από τον άλλοτε υπουργό Μακεδονίας-Θράκης Γιώργο Πασχαλίδη, που είπε το δεύτερονευτό «η πολλή ακινησία σδηγεί σε ακινησία!» Παρακαλώ συνέλθετε λίγο αιδέρια αδελφή! και σηκωδείτε πάλι όρδιο να διαβάσετε και τη δεύτερη. Τη διατύπωσε ο επίτιμος –ένας είναι ο επίτιμος– στις 18/1/1992: «Είναι ενδεχόμενο μέσα στο νέο έτος να λυθεί το κυπριακό». Να λείπουν τα σχόλια [εις δυνατόν και τα σχολεία, τουλάχιστον στη σημερινή μορφή τους]. Το Εθνικό Κοτσανολόγιο εμπλουτίζεται διαρκώς και η στήλη δέλει να ευχαριστήσει όσους το τροφοδοτούν με υλικό ώστε ν' αφήσουμε κάπι στα παιδιά μας, εκτός από χρέη.

Τέλειωσε και το φεστιβάλ κινηματογράφου στη συμβιασμένουσα. Πού είναι οι παλιοί καιροί που μαζεύονταν παρέες στον εξώστη κι έκραζαν τις λαμακίες που παρουσιάζονταν σαν ταινίες, επιβραβεύοντας τις καλές. Τώρα όλοι ψηφίζουν πολιτισμένα, σε κάλπες, χωρίς σχόλια. Θα μπορούσαμε να γράψουμε πολλά για διάφορες ταινίες, αλλά δια περιοριστούμε σε ένα μήνας και σώσουμε κόσμο: Σας επισημάνω την καινούργια ταινία του Βασίλη Βαφέα «Συνυμοσίες γυναικών» κι επειδή είμαι αλλεργική στα σκουπίδια, δεν θα γράψω τίποτε άλλο.

Ο, τι πετυχημένη που είστε Αλκηστής, στην έντυπη διαφήμιση της μπάνκας! Μάλιστα πρόσεξα ότι το αρχικό «Μ» της Millennium εγγράφεται ολοκάδρο στις γραμμές που ορίζουν οι παρείες και η μύτη σας! Πάντα τέτοια. Οχι σαν τον άλλον με τ' αυτοκίνητα που βλέπεις το τρομαγμένο βλέμμα του και δέλεις να φορτωδείς τρέχοντας σε δουλεμπορικό από Φαρμακονήσι για Τουρκία, αντιστρέφοντας και τις κατεστόμενές ρότες.

Ένας έκφυλος, λεξίφιλος φίλος μού έλεγε διάφορα για πολλά τοπωνύμια, αλλά δεν είναι της ώρας. Της ώρας έχουμε μόνο συμβλάκια και μπιφτέκια, όπως λένε και οι σουβλατζήδες. Σουβλακείες! Αυτά λοιπόν που έλεγε ο φίλος (θα τα πούμε άλλη ώρα), είναι μαγειρέμενά μέσα σε ανήσυχα μυαλά – χύτρες ταχύτατης και οξείας σκέψης, σε ανθρώπους που προτιμούν να παίζουν με το πνεύμα τους αντί να παίζουν με κινητά, με τηφλεκοντρόλ, πούλια ή πουλιά.

Κοκκινοσκουφίτσα  
kokinoskoufita@eksegersi.gr

## ■ Συγκεντρώστε υπογραφές

# Να αποφυλακιστεί τώρα ο Σάββας Ξηρός

**Μ**ε πρωτοβουλία της υπεράσπισης του Σάββα Ξηρού και προκειμένου να αναδειχτεί το έγκλημα της συνεχίζομενης κράτησής του και μάλιστα στο ειδικό καθεστώς απομόνωσης που έχει επιβληθεί στους πολιτικούς κρατούμενους, παρά τα σοβαρότατα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει και να στηριχτεί ένα νέο αίτημα απόφυλακισής του λόγω ανήκεστης βλάβης, ξεκίνησε η συλλογή υπογραφών κάτω από το κείμενο που δημοσιεύσαμε και στο προηγούμενο φύλλο.

Θεωρούμε πως ειδικά για τον Σάββα,

που έγινε πειραματόζωο στα χέρια γιατρών και ανακριτών βασανιστών, που τον διέλυσαν κυριολεκτικά, προκειμένου να του αποσπάσουν πληροφορίες για την Ε.Ο. 17Ν, πρέπει να αναπτυχθεί ένα πλατύ δημοκρατικό κίνημα αλληλεγγύης. Καλούμε τους αναγνώστες της «Κ» όχι μόνο να υπογράψουν το κείμενο, αλλά να πάρουν αυτόν τον ογώνα στα χέρια τους, απευθυνόμενοι παντού: σε εργαζόμενους, απλούς λαϊκούς ανθρώπους, σε σωματεία, συλλόγους, ακόμα και θεσμικούς παρόγοντες.

Εμείς που υπογράφουμε αυτό το κείμενο ζητάμε να αποφυλακιστεί ο Σάββας Ξηρός, που βρίσκεται κρατούμενος στην ειδική πτέρυγα των φυλακών Κορυδαλλού από το 2002, όντας ακρωτηριασμένος, με προβλήματα αναπνευστικά, βάδισης, ισορροπίας, προσανατολισμού, ακοής και όρασης και κινδυνεύοντας με ολική τύφλωση.

Πιστεύουμε ότι ούτε η φύση των αδικημάτων για τα οποία εκτίει ποινή ούτε και η ειδική φόρτιση της υπόθεσης 17Ν μπορούν να αποτελούν πρόσχημα, πολύ περισσότερο αιτία, για να κρατείται ένας άνθρωπος στη φυλακή σ' αυτή την κατάσταση, με διαπιστωμένο ιατρικά τον κίνδυνο να υποστεί πρόσθετες και ανήκεστες βλάβες.

Τρεις αιτήσεις του μέχρι σήμερα έχουν απορριφθεί.

Ζητάμε, πέρα από κάθε σκοπιμότητα, να αποφυλακιστεί τώρα ο Σάββας Ξηρός, όσο είναι ακόμη καιρός, προκειμένου να μπορέσει να διασώσει το ελάχιστο της όρασης που του έχει απομείνει και να εξασφαλίσει την ελάχιστη φροντίδα για τα υπόλοιπα προβλήματα της υγείας του που βρίσκεται σε οριακό σημείο.

## ■ M. Τσουραπάς – X. Κοντορεβυθάκης

# Απαιτούμε την αποφυλάκισή τους

**Σ**της φυλακές Κορυδαλλού και Λυλώνα εξακολουθούν να κρατούνται οι αναρχικοί Μ. Τσουραπάς και Χ. Κοντορεβυθάκης, που συνελήφθησαν για απόπειρα εμπρησμού αυτοκινήτου της δημοτικής αστυνομίας, ξυλοκοπήθηκαν ανηλεώς από τους ασφαλίτες και τους φορτώθηκαν στην κυριαρχία επιτρέποντας τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους της νέας Ρώμης, της Pax Americana και των συμμαχικών τσατούδων τους, που αφήνουν πίσω τους αμέτρητους θανάτους (Ιράκ, Λιβανό, Αφγανιστάν, Παλαιστίνη) στην πορεία τους, που αφήνουν την οχαρά της επιβολής του δημοκρατικού ολοκληρωτισμού.

Μιας κοινωνίας που το μόνο που κάνει είναι να σκύβει το κεφάλι στην κυριαρχία επιτρέποντας τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους της νέας Ρώμης, της Pax Americana και των συμμαχικών τσατούδων τους, που αφήνουν πίσω την οχαρά της συνέπειας της επιβολής μας.

«Είτε μας αφέσει είτε όχι υπάρχει πόλεμος. Σε αυτόν τον πόλεμο ολοι έχουν θέση. Οι «αμέτοχοι», δηλαδή αυτοί που επιλέγουν την σιωπή της ουδετερότητας, δεν κάνουν τίποτα άλλο παρά να συμβάλλουν στην επιβολή της κυριαρχίας. Μη ανεχόμενοι άλλο τα εγκλήματα που ξεκινούν από τα σχολικά κελιά, τα ψυχιατρεία και τις φυλακές και συνεχίζονται μέσω του θεσμού της μισθωτής σκλαβιάς, δηλαδή του ληστρικού ξεζουμίσμα-

τους χιλιάδων εργαζομένων. Μη ανεχόμενοι άλλο μια κοινωνία που βυθίζεται στο βούρκο της καταναλωτικής μαστούρας και της μιζέριας του οχαρέρφισμού. Μιας κοινωνίας που το μόνο που κάνει είναι να σκύβει το κεφάλι στην κυριαρχία επιτρέποντας τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους της νέας Ρώμης, της Pax Americana και των συμμαχικών

KONTRA

# Φοβούνται το στρατό της ανατροπής

**ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11**

τη διεύθυνση του σχολείου κατατέθηκαν μηνύσεις και αγωγές εναντίον μαθητών αλλά και «εξωσχολικών στοιχείων», με βάση τη ναζιστική λογική της συλλογικής ευθύνης: «Είσαστε στην κατάληψη, εσείς είστε οι δράστες».

Συμπτωματικά, την επόμενη νύχτα βρεθήκαμε μάρτυρες από πειραιάς διάρρηξης σχολείου στο Χαλάνδρι. Εκεί οι ζημιές ήταν μικρότερες αλλά στο Τμήμα της περιοχής προστίθισαν νεαροί που θεωρήθηκαν ύποπτοι. Τα περιστοικά της αποκαλούμενης σχολικής βίας δεν είναι πρωτόγνωρα. Συνοδεύουν τα αγωνιστικά ξεσπάσματα των μαθητών, ειδικά μετά από ήττες και υπακοή στην επιστροφή στην ομαλότητα.

Γράφαμε την προηγούμενη βδομάδα ότι κατά την διάρκεια των μαθητικών καταλήψεων οι μαθητές πήραν μια ανάστατη ζωής στα νεκροταφεία ψυχών. Οι ενστικτώδεις και αυθόρυμμες αντιδράσεις των εφήβων ενάντια στην ασφυξία που βιώνουν στο σχολείο, στο ζόρισμα από την οικογένεια για να πιάσουν τους βαθμούς, το διάλειμμα στο εξωτακτικό δρομολόγιο σπίτι-σχολείο-φροντιστρίο-σπίτι είναι υγείες αντιδράσεις νέων ανθρώπων που θέλουν να ανατρέψουν την

καταπιεστική πραγματικότητα την οποία βιώνουν. Αντιδράσεις που απαντήθηκαν από την μεν κυβέρνηση με συκοφάντηση του αγώνα των μαθητών και σε αρκετές περιπτώσεις με την τρομοκρατική αντιμετώπιση του καθηγητικού κατεστημένου. Ο αυταρχισμός των καθηγητών, οι απειλές και οι αποβολές που υφίστανται ήταν ένα από τα προβλήματα μαθητών με τους οποίους μιλήσαμε τις προηγούμενες βδομάδες στα υπό κατάληψη σχολεία.

Με αφορμή και το περιστατικό στο Πογκράτι το κράτος ευφανίστηκε συντεταγμένο και δεν έχαισε την ευκαρία να εκδικηθεί ρεβαντιστικά τους αγωνιζόμενους μαθητές, στο επίπεδο της προπαγάνδας, αλλά και καταθέτοντας αγωγές και μηνύσεις σε 8 μαθητές του συγκεκριμένου σχολείου, που πιθανότατα να ήταν και από τους πρωτοπόρους μαθητές που συμμετείχαν στην κατάληψη. Το επόμενο βήμα πιθανότατα θα είναι η εγκατάσταση καμερών και η περαιτέρω αυτονόμευση του σχολείου.

Οι εκρήξεις λουδίτικου τύπου που παρουσιάζει -κατά καιρούς και συνήθως όταν καταλαμβάνει τα σχολεία- το οργισμένο κομμάτι της νεολαίας δεν πρόκειται να εξαφανιστούν με την ένταση της

καταστολής και το φασισμό του κράτους. Γιατί πηγάζουν από την αντιπαραγωγική και αυταρχική φύση που έχει το σχολείο σήμερα, τη θηλιά των εξετάσεων, την αυταρχικότητα μέρους των εκπαιδευτικών, από το μέλλον εν τελεί που έχει προδιαγράψει γι' αυτούς ο ιεραρχικός καπιταλιστικός καταμερισμός της εργασίας.

Οι αστοί έχουν αντιληφθεί από τον Ελ. Βενιζέλο και τον Γ. Παπανδρέου ακόμα- τον εκρηκτικό χαρακτήρα του «στρατού της ανατροπής» που επωάζεται στα τσιμεντένια μπουντρούμια

και απειλεί κατά διαστήματα τη διασύλευση της τάξης και την αφιοβήτηση της ομαλότητας. Είναι από την άλλη πολιτικό καθήκον του επαναστατικού κινήματος και της εργαζόμενης κοινωνίας να αφουγκραστούν την κραυγή της νεολαίας που πασχίζει να ακουστεί «Δεν είναι τα βιβλία, δεν είναι οι βαθμοί, εκείνο που μας λείπει είναι η ζωή». Γιατί διαφορετικά οι πιάτσες της πρέζας και τα προαύλια των φυλακών θα συνεχίσουν να υποδέχονται «αλήτες και καλόπαιδα».

Χ.Π.

## ■ Χρ. Ξηρός: Στη φυλακή χωρίς το φάκελο!

Επτά 11 μέρες οι γιατροί στο Γενικό Κρατικό της Νίκαιας έκαναν ό,τι έπρεπε για την περίπτωση του Χρ. Ξηρού. Κατάφεραν να σταματήσουν την έξαρση του «υποτροπιάζοντος πολύμορφου ερυθμάτος», ενώ έκινησαν μια σειρά κρίσιμων εξετάσεων, από τα αποτελέσματα των οποίων ενδεχομένως να καταλήξουν σε διάγνωση (αυτές οι εξετάσεις θελουν χρόνο).

Την περασμένη Τετάρτη, αποφάσισαν να του δώσουν εξιτήριο, το οποίο συνδέουν με ένα ανολυτικό ενημερωτικό σημείωμα, σχετικά με τον τρόπο διαβίωσής του το επόμενο χρονικό διάστημα (διατροφή, περιβάλλον, ουσίες που πρέπει να μην έρχεται σε επαφή, φαρμακευτική αγωγή κ.λπ.), κατά το οποίο πρέπει να βρίσκεται υπό συνεχή παρακολούθηση. Οι ανθρωποφύλακες, όμως, έσπευσαν να το πάρουν άρον-άρον και να τον μεταγάγουν στη φυλακή, χωρίς να πάρουν το φάκελο που ετοίμασαν οι γιατροί, ο οποίος παραδόθηκε στο συνήγορό του την επομένη!

Μπορεί, λοιπόν, και ο πλέον ανυποψίαστος να καταλάβει για ποιο λόγο τολαιπωρείται τόσους μήνες ο πολιτικός κρατούμενος.

# Παρασκευή Βράδυ... Σάββατο Βράδυ...

**Μ**ε ένα αφιέρωμα στον σημαντικό ιταλό σκηνοθέτη Ρομπέρτο Ροσελίνι (θα προβληθούν οι ταινίες «Ρώμη ανοχύρωτη πόλη», στις 7/12, «Ποιϊζά», στις 14/12 και «Γερμανία έτος μηδέν», στις 21/12 ολοκληρώνονται για φέτος οι κινηματογραφικές Παρασκευές της «Κόντρα».

Εμβόλιμα, μια βραδιά με ζωντανή ρεμπέτικη και λαϊκή μουσική, από μια έξαι-

ρετική παρέα νέων παιδιών από την Ηλιούπολη. Οι συντρόφισσες και οι σύντροφοι που ζητούσαν επίμονα μια τέτοια βραδιά αις σπεύσουν να... κλείσουν τραπέζι.

Τέλος, επειδή το περασμένο Σάββατο κάποιοι δεν χώρεσαν στην παράσταση του «Διαβατήριου» από τη θεατρική ομάδα Ε.Ρ.Ε.Τ.Α., ενημερώνουμε ότι η παρά-

σταση θα επαναληφθεί το Γενάρη.

Με ικανοποίηση σημειώνουμε, επίσης, το γεγονός ότι μετά από εκδηλώσεις στήνονται συζητήσεις περί τέχνης, κοινωνίας και πολιτικής. Την Παρασκευή «κονταροχτυπήθηκαν» φίλοι και «εχθροί» του ποδοσφαιρού, ενώ το Σάββατο έχμερωθήκαμε σχεδόν συζητώντας για την κοινωνική λειτουργία του θεάτρου.

Κι αφού ολοκληρώσαμε το θέμα του Μιχάλη τώρα που έγινε η αρχή αις πάμε σε άλλο χάλι: Ως πότε θα τρεφόμεθα μέσω της επαπτείας; Μπας κι έθεσες ορίζοντα πλήρους τετραετίας; Αν σου περνάει από το νου να μας το πεις εγκαίρως δια ν' αναζητήσουμε κάποιο καινούργιο μέρος στην Ευρωλάνδη ή αλλού, σε Κούβα, Τασμανία μπας και την αποφύγουμε τη ληστρική μανία τους Ράμπτο, τους αδιάφορους, τους ευρωγυρολόγους που για ν' αυξήσουν το κασέ αμέσως βρίσκουν λόγους. Ειδάλλως πες τα ευχάριστα κι δλοι θα σ' αγαπήσουν κι ευγνωμοσύνης δάκρυα ευθύς θε' ν' αναβλύσουν στους οφθαλμούς που σ' είδανε να ρχεσαι έναν Μάρτη κι αν φύγεις τον επόμενο, μέγα θα γίνει πάρτι.

Συγχώρα με που σου μιλώ ειλικρινώς κι ευθέως μα εκατομμύρια άνθρωποι εν είδει Προμηθέως με τα συκώτια κόσκινο από τον μαύρο γύπτα που της οικονομίας σας μεγέθυνε την τρύπα δεμένοι ως είναι στο ζυγό, σκασμένοι ως τα μπουνία σας βρίζουνε ολημερίς μαζί με τον Αλμούνια την Κομισιόν, τις τράπεζες και τον Αλογοσκούφη κι ύστερα σας ψηφίζουνε απ' την αρχή! Ω, μπτούφι!

Εναν καιρό ο παλιατζής σου 'δινε ένα δεκάρι για ένα ρούχο σου παλιό, για ένα μαξιλάρι. Τώρα κι αυτός σαν ταξιτζής, με το που θα φωνάζεις ένα δεκάρι όμεσοι θα πρέπει να του στάξεις. Ομοίως και οι τράπεζες κάποτε 'δίνον τόκους κι τώρα εξουσιαστικούς καταλαμβάνουν θώκους. Και για να μην πολυλογώ είν' όλα πια μπουρδέλο α! σ' αυτά είστε άπιαστοι, σας βγάζω το καπέλο.

Με τόσα που 'πα πείνασα, τι λες βρε παλικάρι δεν κάνουμε μια περασιά απ' του Μπαϊρακτάρη; Οχι για φαγητό, εγώ συχνάζω σ' άλλα μέρη που δίχως να 'σαι διάσημος, καθείς καθένα ξέρει. Πάμε για λόγους άσχετους με VIPs ή μερακλήδες να, λόγου χάρη, να μας πεις πάλι για νταβατζήδες. Να θυμηθούμε τα παλιά κι να ξεκαρδιστούμε μιας κι μας κόστισες πολλά, ας σ' ευχαριστηθούμε γιατί 'ναι δώρο ακριβό κι τάλαντο μεγάλο διασκεδάζεις το λαό. Και να σου πω και τ' άλλο; Νομίζεις αναλώσιμους πλέμπτα, λαό κι εργάτες μα η ιστορία το 'δειξε: εφτάψυχες οι γάτες! Σεις έρχεστε κι φεύγετε κι από δω παν' κι άλλοι θα φάει η μύγα σιδέρου κι το κουνούπι απόλι σαν έρθει η ώρα η τρανή που θα κοπεί η πλάκα. Σ' αφήνω τώρα, έχω δουλειά. Γεια και χαρά.

Σήφης Χορτοκουμπουράκης  
Ζώνη Αννα (Ζώνη; Α, να!)

07/12: Ρώμη ανοχύρωτη πόλη (1945)  
14/12: Ποιϊζά (1946)  
21/12: Γερμανία έτος μηδέν (1949)

Βοηθεία στην Παρασκευή από 8:30μμ  
Αριθμότητας: 010 8.300.000  
Επικοινωνία: 010 8.300.000  
e-mail: kontra@kontra.gr



## Σκοτώνουν τ' άλογα και πριν γεράσουν...

✓ Η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού έχει πλέον καταλάβει ότι πληρωσάμε ακριβά τη διεξογκή των ολυμπιακών αγώνων το καλοκαίρι του 2004. Το πανηγύρι που στήθηκε από εργολάβους, κατασκευαστές, διαφήμιστές, αθλητικούς παράγοντες και λοιπούς παρατρεχάμενους μας πόνεσε στην τοσέπη και πολύ γρήγορα οι ζητωκραυγές έγιναν ανάθεμα. Βέβαια, μετά την απομάκρυνση εκ του ταμείου ουδέν λάθος αναγνωρίζεται και είμαστε αναγκασμένοι να πληρώνουμε για αρκετό καιρό τις επιπτώσεις της Ολυμπιάδας, αφού εκτός από το αρχικό κόστος κατασκευής και η συντήρηση των ολυμπιακών εγκαταστάσεων είναι πολυδάπανη.

Μετά από τριάμισι χρόνια και παρά τις εξαγγελίες της κυβέρνησης, η συντριπτική πλειοψηφία των εγκαταστάσεων είναι σε οχρηστία, ενώ σε κάποιες απ' αυτές που λειτουργούν και χρησιμοποιούνται προκύπτουν σημαντικές κατασκευαστικές παραλείψεις, οι οποίες δημιουργούν σοβαρά προβλήματα και δυσλειτουργίες, που ορισμένες φορές έχουν και τραγικά αποτελέσματα. Με αφορμή ένα τραγικό περιστατικό την περασμένη Δευτέρα στον Ιππόδρομο, ξαναθυμηθήκαμε τον βασικό νόμο του καπιταλισμού: «το κέρδος είναι πάνω απ' όλα, ακόμη και από την ανθρώπινη ζωή».

Την περασμένη Δευτέρα, κατά τη διάρκεια της 4ης ιπποδρομίας, η φοράδα Τατιανή 100 περίπου μέτρα πριν τον τερματισμό και ενώ ήταν σήγουρα η νικήτρια της κούρσας (βρισκόταν 6-7 μήκη μπροστά από τις αντίπαλους της), σκόνταψε σε λακούβια του στήθους ή σε κάποια από τις πολλές πέτρες που υπάρχουν σε αυτόν και έπεισε, ανατρέποντας ταυτόχρονα και τον αναβάτη της. Το «απτόχημα» (η λέξη μπαίνει σε εισαγωγικά, γιατί όπως θα δούμε παρακάτω υπάρχουν εγκληματικές ευθύνες για το γεγονός) έχει τραγικές συνέπειες για τον αναβάτη και το άλογο. Ο Παναγιώτης Λιάκος τραυματίστηκε σοβαρά και μεχρι τη στιγμή που έκλεισε η ώλη της «Κ» ο γιατρός έδιναν μάχη για τον γλιτώσουν από μόνιμη αναπτηρία των κάτω άκρων, ενώ στο άλογο έγινε ευθανασία, αφού τα τραυμάτια του ήταν σοβαρά και δεν γιατρεύονταν.

Το τραγικό συμβόλιν είχε σαν συνέπεια να ματαιωθούν επ' αόριστο οι ιπποδρομίες, μετά από απόφαση του συλλόγου των αναβάτων και της Φιλίππου Ενωσης. Σύμφωνα με τις σχετικές ανακοινώσεις, αγωνιστική δράση θα έχουμε όταν γίνουν οι απαραίτητες εργασίες ανάπλασης και συντήρησης του στήθους,

προκειμένου να διασφαλιστεί η

## ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

νη του κράτους για την παραλαβή ενός έργου με εμφανείς κατασκευαστικές παραλείψεις, που στοιχίζουν και ανθρώπινες ζωές, θα μετατοπιζόταν σε σενάρια για ντοπαρισμένο άλογο που δεν άντεξε στο φάρμακο.

Αραγε, τώρα που επιβεβαιώθηκαν με τον πιο οδυνηρό τρόπο οι εγκληματικές κατασκευαστικές παραλείψεις στον ιππόδρομο του Μαρκόπουλου, θα επέμβει ο αρμόδιος εισαγγελέας για να αναζητήσει τους υπεύθυνους; Το ερώτημα, όπως καταλάβατε, είναι ριτορικό. Η περίπτωση του Παναγιώτη Λιάκου είναι αντίστοιχη με τις δεκάδες δολοφονίες εργατών, που βαπτίζονται «εργατικά αυτοχήματα» και δυστυχώς μετά από λίγο καιρό θα ξεχαστεί. Ας ελπίσουμε ότι δεν θα επιβεβαιωθούν οι ιατρικές εκτιμήσεις και ότι θα περπατήσει ο άτυχος αναβάτης.

✓ Η λαϊκή ρήση «γεννάνε και τα κοκόρια του» βρίσκει την πλήρη δικαίωσή της στο πρόσωπο του προπονητή της Εθνικής ομάδας ποδοσφαίρου, Ότο Ρεχάγκελ. Την περασμένη Κυριακή έγινε στο Ντέρμπιαν της Νότιας Αφρικής η κλήρωση των προκριματικών ομίλων για την τελική φάση του Μουντιάλ 2010. Η Εθνική, εκμεταλλεύμενη την πολύ καλή πορεία της από το καλοκαίρι του 2004 μέχρι σήμερα, τοποθετήθηκε αρχικά επικεφαλής στο 2ο ομίλο και στη συνέχεια είχε την τύχη με το μέρος της. Ακόμη και αν έδιναν το δικαίωμα στον Γκαγκάτση και τον Ρεχάγκελ να επιλέξουν τους αντιπάλους μας, είμαι σήγουρος ότι από τακτ θα διάλεγαν και μια δυνατή ομάδα, για ξεκάρφωμα. Για την ιστορία, στον όμιλο κληρώθηκαν το Ισραήλ, η Ελβετία, η Μολδαβία, η Λετονία και το Λουξεμβούργο και όπως καταλαβαίνετε πολύ δύσκολα η Εθνική θα χάσει την πρώτη θέση.

Το αποτελέσμα της κλήρωσης έγινε δεκτό με ντελίριο ενθουσιασμού από τους συναδέλφους μου και διαβάσαμε για μια ακόμη φορά τις περιστούδαστες αναλύσεις τους για τη νέα εποχή στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Εκτός από την κωλοφαρδία του Ρεχάγκελ, ένα ακόμη σημείο που πρέπει να σχολιάσουμε μιλώντας για την Εθνική ομάδα είναι η δικαίωση της επιλογής του προέδρου της ΕΠΟ Βασιλή Γκαγκάτση να στηρίξει τον Μισέλ Πλατινί στις εκλογές για την προεδρία της ΟΥΕΦΑ. Στους αγώνες που έδωσε η Εθνική στην προεδρία της ΟΥΕΦΑ, γιατί οι Γερμανοί θα πάρουν το διπλό στο Φάληρο και θα τους στελούν από τα σαλόνια του Champions League στα αλώνια του ΟΥΕΦΑ.

Κος Πάπτιας  
papias@eksegersi.gr



## ■ ΦΑΡΝΣΙΣΚΟ ΒΑΡΓΚΑΣ

### Το Βιολί

Η μι-ιστορική αναφορά στην εξέγερση των φτωχών αγροτών του Γκερέρο στο Μεξικό, τη δεκαετία του '70. Η εξέγερση αυτή παρουσιάζει ακριβείς αναλογίες με τον πρόσφατο ξεσηκωμό των κοινοτήτων της Τσιάπας, αλλά και με την παράδοση του ένοπλου αντάρτικου σε όλη τη Λατινική Αμερική.

Ο Βάργκας, μετά από μελέτη της ιστορίας αυτών των κινημάτων, προγιαστοποίησε την ταινία του ως φόρο τιμής στους καταπιεσμένους αγρότες του Μεξικού. Χρησιμοποιώντας πολλούς ερασιτέχνες ηθοποιούς, φυσικούς ήχους και χώρους και αστρόμαυρη εικόνα, καταφέρνει να δώσει μια ντοκιμαντερίστικη υφή και άρα μεγαλύτερη αυθεντικότητα στο όλο εγχέρημα. Ο ήρωας της ταινίας είναι ένας γέρος βιολιτής που ρισκάρει τα πάντα για να βοηθήσει το ένοπλο κίνημα των ανταρτών χωρικών της περιοχής του. Είναι σημαντικό που μέσα από μια ιστορία συνειδητοποιεί τον σισύφειο αγώνα



να αυτών των ανθρώπων «να αποκτήσουν στον ήλιο μοίρα», αντιστέκομενοι με κάθε μέσο στην κρατική καταπίεση και τη σιληρότητα του στρατού στην καταστολή των εξεγέρσεων, καθώς είναι σαφές ότι στη Λατινική Αμερική γενικότερα ο ένοπλος αγώνας δεν είναι επιλογή άλλα ο μόνος τρόπος αντίστασης των «ξεχασμένων» και πεινασμένων πληθείων.

Συνοψίζοντας, θα λέγαμε την πρώτη σκέψη μας βλέποντας αυτή την ταινία: Όσο υπάρχουν γενναίοι και αγνοή ανθρωποί που τυχαίνει να είναι και καλλιτέχνες, η φωνή των καταπιεσμένων ακούγεται λίγο πιο δυνατά...

## ■ AKIM ΜΠΟΡΝΧΑΚ

### 1000 μίλια έρωτα

Τόσων και τόσων ασήμαντων ανθρώπων (εγκληματών, τυχοδικώτων κλ.π.) οι ζωές έγιναν ταινίες και φυσικά αυτό δεν θα σταματήσει τώρα. Ήρθε λοιπόν, καθώς φαίνεται, η σειρά των μοντέλων. Δεν είχαμε την τιμή να γνωρίζουμε την κυρία Ούσι Ομπερμάγιερ και δεν καταλάβαμε γιατί έπρεπε να πληροφορηθούμε την ύπαρξή της, αλλά μιας και μπήκαμε στον κόπο ας πούμε και σε σας λίγα λόγια.

Η Ούσι Ομπερμάγιερ, λοιπόν, ήταν μια γερμανίδα μοντέλα που στα νιάτα της έκανε ένα πέρασμα από το κοινόβιο «Κομμούνα 1» του Βερολίνου. Γρήγορα όμως το εγκατέλειψε, αφού η πολιτική δεν την ενδιέφερε καθόλου, και έγινε φωτομοντέλο. Ερωμένη πολλών, μεταξύ των οποίων ο Μικ Τζάγκερ και ο Κιθ Ρίτσαρντ των Ρολινγκ Στόουνς, έζησε στο πνεύμα των δεκαετιών '60 και '70, δηλαδή σεξ, ναρκωτικά και ροκ εν ρολ, ωστόσου τα βαρέθηκε κι αυτά κι έφυγε ένα μακρινό ταξίδι σε διάφορες εξωτικές χώρες μ' ένα διάστημα επαγγελματία τυχοδιώκητη της εποχής. Σήμερα, η Ούσι Ομπερμάγιερ έχει ησυχάσει και ζει στο Μεξικό ως σχεδιάστρια κοσμημάτων. Το γιατί η γυναίκα αυτή

# Στις εκλογές: γερμανικό μοντέλο Στο ασφαληστρικό: οθωμανικό... δίκαιο Συνδικαλήτικη γραφειοκρατία Ζήτω ο κόκκινος Δεκέμβρης!

◆ Παραγοντίσκ(ι)οι της εξαποδώ αριστεράς...  
◆ Ενα πολύ καλό άρθρο του Γ. Μαργαρίτη στον ΠΟΛΙΤΗ, τ.158, Σεπτέμβριος 2007. Μικρό απόστασμα: «Σε συγκεκριμένες περιόδους το 10% του εργατικού δυναμικού της χώρας εργάζοταν σε εργασίες άμεσα ή έμμεσα συνδεδεμένες με τους κατακτήτες, με τη διαιρεολάβηση ελλήνων βιομηχάνων, επιχειρηματιών και εργολάβων. Η αμοιβή αυτών των εργαζομένων έτεινε προοδευτικά προς την εκμηδένιση... Εξυπακούεται ότι η εκμηδένιση του εργατικού κόστους συσσώρευε κέρδη σε όλο αυτόν τον επιχειρηματικό κόσμο που κινούσε το σύστημα». Τίτλος άρθρου: «Μεταβιβάσεις ακινήτων στην κατοχική Αθήνα».

◆ Βλέπεις Αυτία κάθε πρωί; Οχι, μόνο κάτι μάτια και κάτι μύτες...  
◆ Καθόλου μα καθόλου δεν θα συμφωνήσουμε -σήμερα- με το άρθρο της Ε. Γκόλντμαν, «Η αλήθεια για τους μποσελβίκους» (μεταφρασμένο και δημοσιευμένο -1ο μέρος- στη Ν. ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ, 03/11/07).

◆ «Μια κυβέρνηση που πρέπει να το πάρει χαμπάρι. Ή θα πρέπει να ξεχάσει τους αντιασφαλιστικούς της σχεδιασμούς ή θα πάρει δρόμο. Αυτό θα πρέπει να είναι και το τελεσίγραφο από τη μεριά της αριστεράς και του κινήματος». (ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ, Νοέμβρης-Δεκέμβρης 2007). Δεν αλληλωρίζει μόνο προς τις εκλογές η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ αλλά διαβάλει και αριστερή στροφή -προσβλέποντας στα επόμενα εκλογικά ποσοστά της αριστεράς (ε, δεν χτίζονται «εργατικά συμβούλια» έτσι, παιδιά...).

◆ «Η αλληλεγγύη των αναρχικών αφορά τους ανθρώπους που αγωνίζονται, είναι αλληλεγγύη στον αγώνα και στους αγωνίζομενους κι όχι στα όποια αιτήματα προβάλλουν οι καταπιεσμένοι μέσα στις συνθήκες αλλοτρίωσης

που τους έχει επιβάλλει το κράτος. Ο αγώνας των αναρχικών συντίθεται σε διεκδίκηση αικόμα κι αν αυτή είναι η πλέον ριζοσπαστική». Να υποθέσουμε ότι η σύνταξη του συγκεκριμένου άρθρου (ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, Νοέμβρης 2007, «Απαράβαστες αλήθειες και ρεφορμι-



στικά τεχνώματα) γράφει στα παπάρια της το καυτό ζήτημα του ασφαληστρικού μιας και οι «επαναστάτες» δεν ασχολούνται με τους μισθωτούς σκλάβους γι' αυτό μπορούν και δεν δουλεύουν, που σημαίνει ότι η «επανάσταση» σηκώνεται κατά το μεσημεράκι και ξύνεται αμήχανα μπροστά στην οικονομική εξαθλίωση των «μαζών»; (Άκου «απαράβατες αλήθειες». Σκέτο ιερατείο...).

◆ Η συνδικαλήτικη γραφειοκρατία εύχεται «να γίνει της Γαλλίας»: πολύ τη βολεύει το «καλλίγωμα» του κινήματος εκεί.

◆ Ε, όχι παιδιά (SARAJEVO, τ.16, Νοέμβριος 2007): «Η ίδια πως τα ππυχία των κολεγίων προκαλούν την «υποβάθμιση» των κρατικών ππυχίων, είναι ίδια με την ίδια πως οι «ξένοι εργάτες» ρίχνουν τα μεροκάματα» - Ο Στυλιανδής θα σας κάνει ντατζίμπα στο υπουργείο Παιδείας, δηλαδή...

◆ «Το ελληνικό χρηματιστήριο της τέχνης - και οι δέκα άνθρωποι που ορίζουν τι κάνει limit-up και τι limit-down» (άρθρο στο περιοδικό BIG FISH του ΠΡΩΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ, 18/02/07). Πώς κινείται «βασικά» η τέχνη στην Ελλάδα - διαφωτιστικότατο.

◆ «Η ευγλωττία και η αισθητική ποιότητα των περισσοτέρων από τα έργα του υπογραμμίζουν

έγινε σύμβολο σεξουαλικής απελευθέρωσης μπορούμε να το καταλάβουμε κάπως, όμως το γιατί έγινε σύμβολο της γυναικείας χειραφέτησης στη Γερμανία δεν μας είναι κατανοητό. Και φυσικά, επαναλαμβάνουμε, δεν καταλάβαμε γιατί γυρίστηκε αυτή η ταινία, αφού τέρα από μια μάλλον επιτυχημένη αναπαράσταση της εποχής, δεν παρουσίαζε κάπιο αλλο ενδιαφέρον. Διατηρούμε μάλιστα και κάποιες αμφιβολίες για το πώς παρουσιάζονται και κατά ένα τρόπο ευτελίζονται τα κοινόβια της εποχής.

## ■ ΓΟΥΝΤΙΑΛΕΝ

# Το όνειρο της Κασσάνδρας

Τη περιθετημένη στο σύγχρονο Λονδίνο η τελευταία ταινία του Γούντι Αλεν περιγράφει το αδιέξοδο στο οποίο εισέρχονται δυο αδέλφια, όταν ο ένας, μηχανικός αυτοκινήτων, χάνει ένα μεγάλο ποσό στο τζόγο και ο άλλος, εστιάτορας, ερωτεύεται μια γυ-

ναίκα στην οποία έχει υποσχεθεί περισσότερα απ' όσα οι οικονομικές του δυνατότητες του επιτρέπουν. Η βιόθεια που τους υπόσχεται ο πλούσιος θείος τους, έναντι ενός δυσβάσταχτου ανταλλάγματος, θα θέσει τη συνεδρίση και τη ζωή τους σε μια εφιαλτική τροχιά.

Στην πραγματικότητα, ο Γ. Άλεν θέτει με την ταινία του αυτή δυο πολύ κοινά ερωτήματα: Πόσο έντιμα αποκτά κάποιος πολλά χρήματα και πόσο εύκολα μπορεί να σταματήσει όταν έχει μπει ήδη σ' ένα εγκληματικό κατήφορο; Και επειδή οι απαντήσεις σ' αυτά τα ερωτήματα είναι επίσης αυτονόητες, η ταινία γίνεται ομέσως αρκετά προβλέψιμη. Παρά τη μαεστρία με την οποία χειρίζεται ο γνωστός σκηνοθέτης το θέμα, δε μπορεί πάρα να παίξει με τις λεπτές αποχρώσεις των χαρακτήρων και των καταστάσεων καταφέρνοντας τουλάχιστον να κρατήσει το ενδιαφέρον του θεατή έστω κι αν αυτή η ταινία δεν διεκδικεί δάφνες πρωτοτυπίας. Στα υπέρ της, πάντως, οι έξαιρετικές ερμηνείες των θυτοποιών με κορυφαία εκείνη του Κόλιν Φόρελ.

Βασιλής

Ετοι οι φτωχοί ππυχιούχοι εμφανίζονται (στον αναγνώστη) ως εφτυχιούχοι...

◆ Για τον Περισσό το ξεπουλήμα της απεργίας στη Γαλλία έδειξε απλώς ότι «οι συνδικαλιστικές γηεσίς (είναι) πίσω από τις απατήσεις των καιρών» (ΠΙΖΟ-ΣΠΑΣΤΗΣ, 25/11/07). Μέμφεται, μάλιστα, το γαλλικό «Κα επειδή έχει κάνει «κυβέρνητικές συνεργασίες με τους σοσιαλιστές». Ω Περισσέ, ο αναμόρφητος πρώτος τον λίθον βαλέτω (βλ. και οικομενική κυβέρνηση στην Ελλάδα). Εξάλλου, οικόμα Περισσός και «Κα Γαλλίας είναι «αδελφά κόμματα».

◆ «Δυστυχώς, κάποια αιτία της πτώματα της λατινοαφρικανικής αριστεράς, χρησιμοποιώντας το επιχειρηματικό πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού, επιβεβαιώνοντας την άμεση αιδηναμία να αλλάξουν τα πράγματα λόγω του τόσο δυσμενούς συσχετισμού δυνάμεων που υπάρχει σήμερα, θεωρούν ότι δεν τους μένει άλλος δρόμος από το να είναι ρεαλιστές και να αποδέχονται αυτή την αιδηναμία, προσαρμοζόμενοι καιροσκοπικά στην υπάρχουσα κατάσταση. Οταν εκλαμβάνεται με τέτοιο τρόπο η πολιτική, αποκλείεται εκ των πραγμάτων κάθε απόπειρα να προβληθεί μια εναλλακτική πρόταση απέναντι στον καπιταλισμό που πραγματίζεται στην Ελλάδα. Αν ήσασταν εσείς καπιταλιστής, - υποθετικά το λέμε δεν βρίζουμε -εγκληματίας δηλαδή, στη Ζώνη, τι θα πρημούσατε; Να παρέλθει μια άσφαρη 24ωρη ή να βάλετε το χέρι στη τοέπτη και να τα σκάσετε; Αν ήσασταν εργάτης, τι έπρεπε να κάνετε;

◆ Οχι άλλο αίμα εργαστών στον βωμό του κέρδους των εργοδοτών (Σωματεία Ν/Ζώνης)

Άλλο ένα έγκλημα στη Ζώνη. Άλλος ένας εργάτης νεκρός. Ο 102ος φέτος, σύμφωνα με τα στοιχεία του Ριζοσπάστη. Ε, και; Κανένα πρόβλημα. Οι ταξικές δυνάμεις έρευναν τα καθήκοντά τους. Μετά από κάθε έγκλημα, μετά από κάθε δολοφονία, κάνουν μια στάση εργασίας ή μια 24ωρη απεργία. Τραβάνε και τον ίδιο δεκάρικο λόγο, για τον κακό καπιταλισμό, για την εργοδοσία, για την κυβέρνηση, για το δικομματισμό, καλούντες εργάτες να βγάλουν τα συμπεράσματά τους - να ψηφίσουν δηλαδή τις ταξικές δυνάμεις στο συνδικάτο και το κόμμα στις εκλογές - και μετά ξαναγρύζουν στις εργασίες τους. Πόσα χρόνια τραβάει αυτό το αρρωστημένο «αγωνιστικό» γαϊτανάκι; Πολλά. Αν ήσασταν εσείς καπιταλιστής, - υποθετικά το λέμε δεν βρίζουμε -εγκληματίας δηλαδή, στη Ζώνη, τι θα πρημούσατε; Να παρέλθει μια άσφαρη 24ωρη ή να βάλετε το χέρι στη τοέπτη και να τα σκάσετε; Αν ήσασταν εργάτης, τι έπρεπε να κάνετε;

◆ Για τις ελευθερίες και την την ελευθερία. 1987-2007. 20 χρόνια Δίκτυο για τα πολιτικά και τα κοινωνικά δικαιώματα

Δεν είμαστε εμείς που θα κρίνουμε την 20ετή πορεία. Ειδικά εμείς της Κόντρας, που θα έλεγαν ορισμένοι. Βλέπετε, τα τελευταία χρόνια η νόμιμη κοινοβουλευτική αριστερά, αυτή που έχει δώσει γην και ύδωρ στο σύστημα, δίδαξε πολλά πρόγματα. Οπως π.χ. ότι καλή είναι η κριτική και η αντιπαράθεση στο κίνημα, ορκεί να μη αναφέρεται σε μας και τις επιπλέοντες μας. Οπως ότι είμαστε οπαδοί της πιο ανοιχτής δημοκρατίας, ορκεί να μη γίνονται αναφορές στα οίκου μας. Οπως ότι είμαστε υπέρ των αιμεσδημοκρατικών διαδικασιών, αλλά το κύριο είναι οι ιστορροπίες και το αλισβερίστικο παραγόντων του κινήματος. Εμείς κριτικάρουμε σκληρά όσους έχουν τέτοιες πρακτικές, τέτοιες πολιτικές επιλογές. Γιατί πολιτικές επιλογές είναι. Είτε το θέλουν, είτε όχι. Κατά τα άλλα, οι ιστορικές πορείες και οι αυτοθαυμασμοί μας αφήνουν παγεράδια αδιάφορους.</

Τελικά, ο Νικολά μας βγήκε λίγο... γκαντέμης. Εκεί που είχε ησυχάσει από τους εργάτες – με την αμέριστη βοήθεια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας που ξεπούλησε τις απεργίες στις μεταφορές – και είχε να αντιμετωπίσει μόνο το μέτωπο των φοιτητών, που πέρα από μια μαζική διαδήλωση την προηγούμενη Πέμπτη δεν φάνηκε να του βάζει για την ώρα χοντρό πρόβλημα, με την πρόεδρο της UNEF (γαλλικής ΕΦΕΕ) να δηλώνει πως η επιστροφή στην κανονική λειτουργία των πανεπιστημίων είναι εφικτή, εφόσον η υπουργός Παιδείας ανοίξει τις διαπραγματεύσεις και δώσει ικανοποιητικές απαντήσεις στους φοιτητές, χωρίς να βάζει δηλαδή ως προσπατιούμενο του «διάλογο» την απόσυρση του κακόφρημου νόμου για την «αυτονομία των Πανεπιστημίων» (υπάρχουν κι

που έχουν οι μπάτσοι με τη νεολαία των προαστίων. Οι μπάτσοι, αντί να κατέβουν και να προσφέρουν βοήθεια στους επιβάτες της μοτοσικλέτας, προσπάθησαν να εγκαταλείψουν το σημείο του δυστυχήματος με το αυτοκίνητο. Αυτό, όμως, δεν έπαιρνε μπροστά, οπότε εγκατέλειψαν το περιπολικό και τα τραυματισμένα παιδιά στο έδαφος τρέχοντας με τα πόδια! Το τελευταίο, την εγκατάλειψη δηλαδή των τραυματών αιμόφυρτων στο έδαφος, το παραδέχεται και η Αστυνομία, η οποία κατά τα άλλα μιλά για τροχαίο ατύχημα και διαψεύδει ότι το περιπολικό καταδίωκε το μηχανάκι.

Τα δυο παιδιά πέθαναν αβοήθητα κι αυτό ήταν αρκετό για να πυροδοτήσει για μια ακόμη φορά τα εκρηκτικά προάστια. Οι συγκρούσεις κράτησαν τρεις νύχτες. Το



## Φερετζέδες

Στις «προοδευμένες» κοινοβουλευτικά χώρες, οι λεγόμενες Ανεξάρτητες Αρχές είναι πραγματικότητα εδώ και δεκαετίες. Πρόκειται για θεσμούς που λειτουργούν ως φερετζέδες του αστικού κράτους μπροστά στους εργαζόμενους πολίτες του, ενώ ενίστε λειτουργούν και ως μηχανισμοί εξισορρόπησης ανάμεσα στα αντιθέμενα συμφέροντα, βοηθώντας στην ομαλή λειτουργία του συστήματος εξουσίας.

Στον καθυστερημένο ελληνικό καπιταλισμό, που το κοινοβουλευτικό σύστημα άρχισε να λειτουργεί κανονικά μόλις το 1974, το φρούτο αυτό εισήχθη ως εξωτικό μόλις την τελευταία 15ετία. Είναι λογικό, λοιπόν, να χρειάζεται μια περίοδο για να «περπατήσει» και να βρουν τις ισορροπίες τους εκείνοι που επανδρώνουν τις Αρχές με εκείνους που επανδρώνουν τους άλλους μηχανισμούς του κράτους (πολιτική εξουσία, Δικαιοσύνη, μηχανισμοί καταστολής, διοίκηση).

Προς το παρόν, έχουμε μόνο αρρυθμίες. Την πιο παλιά απ' αυτές τις Αρχές (συνήγορος του πολίτη) την κλειδώνουν με το έτσι θέλω έξω από τις φυλακές. Την ΑΔΑΕ την κρατούν επί ένα χρόνο στο σκοτάδι και κουκουλώνουν με όλη τους την άνεση το σκάνδαλο των υποκλοπών, που έχει έντονη και την οσμή της κατασκοπίας. Την επί της Προστασίας των Προσωπικών Δεδομένων τη γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια και ωθούν τα μέλη της σε παραίτηση για την υπόθεση της λειτουργίας των χαφιεδοκαμερών. Και τη νεόκοπη Αρχή Καταπολέμησης του Μαύρου Χρήματος τη «βισματώνων» με τον πιο χοντροκομένο τρόπο, επειδή ο επικεφαλής της, καίτοι «γαλάζιος» ως το μεδούλι, θέλησε να παιίσει το προσωπικό του παιχνίδι και εμφανίστηκε απειθαρχος.

Αν προσέξουμε λίγο, θα διακρίνουμε σε όλες αυτές τις χοντροκομένες ενέργειες της πολιτικής εξουσίας την απόλυτη νομιμοποίησή τους από τη Δικαιοσύνη (ο χώρος δεν επιτρέπει να παραθέσουμε ένα πρός ένα τα παραδείγματα, αλλά είναι γνωστά τοις πάσι). Ενα μηχανισμό ο οποίος υποτίθεται πως αποτελεί διακριτή ανεξάρτητη εξουσία, η οποία δεν υπόκειται στην πολιτική εξουσία, αλλά απολαμβάνει πλήρους θεσμικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας.

Οι κυβερνήσεις εμπιστεύονται απόλυτα τη Δικαιοσύνη, γιατί είναι ένας θεσμός παλιός, έμπειρος, που έχει βρει τις ισορροπίες του με τους υπόλοιπους θεσμούς του συστήματος, τη θέση του μέσα στο κράτος. Ενας θεσμός που υπηρέτησε με την ίδια αφοσίωση στη δικτατορία του Μεταξά, το μετεμφυλιακό μοναρχοφασισμό, τη χούντα των συνταγματαρχών και το μεταπολιτευτικό κοινοβουλευτισμό, είναι έμπειρος, έχει εκείνη την εσωτερική δυναμική που του επιτρέπει να ελέγχει καταστάσεις, να διαχειρίζεται κρίσεις, να βοηθά τη συνολική λειτουργία του συστήματος.

Αντίθετα, οι Αρχές είναι -όπως είπαμε- φρέσκο φρούτο εισαγωγής, που θέλει χρόνο μέχρι να προσαρμοστεί και να καρπίσει στο μεσογειακό κλίμα του ελληνικού καπιταλισμού. Είναι απολύτως λογικό, λοιπόν, αυτά τα πρώτα χρόνια να έχουμε κρίσεις, χοντροκομένες επεμβάσεις, θεσμικές αλλαγές. Μέχρι να βρουν τις ισορροπίες τους και οι Αρχές να λειτουργούν όπως η Δικαιοσύνη. Σαν φερετζές του συστήματος εξουσίας, σαν υπάκουα γρανάζια του εξουσιοδοτικού μηχανισμού.

Γ' αυτό και θέλει προσοχή όταν αναφερόμαστε στις Αρχές, με την κυριολεκτική και τη μεταφορική έννοια του όρου. Οταν αναφερόμαστε ως πολίτες καταγγέλλοντας και ζητώντας παρέμβαση και όταν μιλάμε γι' αυτές ως επαναστάτες. Καμιά ωραιοποίηση...

# Μια σπίθα ξαναβάζει φωτιά



εκεί «μπουμπουύκια» που ζητάνε «διάλογο» βλέπετε), το φιτίλι του δυναμίτη πήρε φωτιά για μια ακόμη φορά -που αλλού;- στα προάστια των κολασμένων.

Αφορμή για τη νέα έκρηξη οργισμένης βίας ήταν ένα τυχαίο (;) περιστατικό την περασμένη Κυριακή το βράδυ. Ένα περιστατικό που παρουσιάστηκε ως απλό αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Ένα μπατσικό συγκρούστηκε με μηχανάκι στο οποίο επέβαιναν ένας 15χρονος κι ένας 16χρονος, στο Βιλιέ Λε Μπελ, 20 χιλιόμετρα βόρεια του Παρισιού. Ως μοναδικοί μάρτυρες του περιστατικού εμφανίζονται οι δυο μπάτσοι του περιστατικού (για να έχουν εξασφαλισμένη την αθώωση, αν ποτέ φτάσουν σε δικαστήριο). Ομως, κάτοικοι της περιοχής δηλώνουν πως το μηχανάκι που επέβαιναν τα παιδιά χτυπήθηκε από πίσω από το περιπολικό. Αρα, βάσιμα μπορεί να υποθέσει κάποιος, ότι το ατύχημα δεν ήταν και τόσο τυχαίο, αν αναλογιστούμε τα προηγούμενα

αστυνομικό τμήμα του Βιλιέ Λε Μπελ παραδόθηκε στις φλόγες. Αυτοκίνητα και κάδοι απορριμάτων παραδόθηκαν στις φλόγες. Δεκάδες μπάτσοι τοις τραυματίστηκαν (120 ανακρέουν η Μοντ και το BBC), ενώ έγιναν 34 συλλήψεις. Οι ταραχές εξαπλώθηκαν σε πέντε γειτονικά προάστια και στην Τουλούζ, ενώ τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ) φάνεται να έχουν περιοριστεί αρκετά.

Σύμφωνα με μπατσούσιδικαστή, οι συγκρούσεις ήταν πιο βίαιες απ' αυτές που είχαν συγκλονίσει τη Γαλλία πριν από δύο χρόνια. Ισως γ' αυτό ο Σαρκοζί αρχικά απέφυγε να μιλήσει για «απόβλητω» και το έπαιξε «νομιμόφρων», δηλωνόντας ότι θα κάτσει στο σκαμνί τους υπαίτιους των ταραχών, αφήνοντας στον πρωθυπουργό Φιγιόν το ρόλο του «κακού» (μίλησε για «εγκληματέχ». Στη συνέχεια, όμως, επειδή μπάτσοι από σφαίρες, ο Σαρκοζί δήλωσε ότι θα είναι «απαρα-

κτος» και πως «όσοι άνοιξαν παρ πατάσσουν στην παπούτσια και οδηγηθούν στο κακουργιοδίκειο».

Εδωσαν και πτήρων, βέβαια, και πάλι οι κοινωνιολογικές αναλύσεις του κώλου, για την εγκαταλειμένη νεολαία των προαστίων, για τη φτώχεια και την ανεργία που προκαλούν «τη βαρβαρότητα της βίας», για την «ανεπάρκεια των μέτρων κοινωνικής ένταξης» των νέων των προαστίων κ.λπ. Κοινός τόπος όλων των «αναλυτών», δεξιών κι αριστερών, η αντιμετώπιση τέτοιων εξεγερσιακών φαινομένων ως «παρα-

βατικών». Το ζωογόνο άρωμα της λαϊκής αντιβίας, ακόμα και στην πιο πρωτόλεια, στην πιο ακατέργαστη πολιτική, στην πιο «τυφλή» (αυτό το τελευταίο σηκώνει πλέον πολλή συζήτηση) μορφή τους, κανένας απ' αυτούς δε μπορεί να το αναπνεύσει. Γιατί έχουν μάθει να ζουν με τους όρους και τις συνθήκες του καπιταλισμού και δε γουστάρουν να τον αλλάξουν. Το δυστύχημα είναι πως στην ίδια τροχιά κινείται και το συντριπτικά μεγαλύτερο κομμάτι της εργατικής τάξης της Γαλλίας, που αποστρέφει το βλέμμα της απ' αυτές τις εξεγέρσεις.

## ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

### ΓΡΑΦΕΙΑ

**ΑΘΗΝΑ:** Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

**ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:** Μενελάου 1 και Ερντά, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

**ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ**

**ΙΔΙΟΚΤΗΣ-ΕΚΑΠΩΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ**

**Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. ΑΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ**

